Poštnina plačana v gotovini | LETO IX | V Ljubljani, dne 12. oktobra 1936 | Štev. 41. | Posamezna številka 1 Din

Posamezna številka 1 Din mesečno, če se sprejema list v upravi, naročnina 4 Din, na dom in po pošti dostavljen list 5 Din. - Celoletna naročnina je 50 Din, polletna 25 Din, četrtletna 13 Din. Cene inseratom po dogovoru

PONEDELJSKI SLOVENEC

Uredništvo: Kopitarjeva ul. št. 6/III. Telefon št. 2050 in 2996. — List izhaja vsak ponedeljek

Uprava: Kopitarjeva ulica štev. 6 Poštni ček. račun. Ljubljana 15.179. Telefon štev. 2992

Dr. Stojadinović nazdravlja Romuniji

„Naša pota so točno določena . . .“

Romunski zunanji minister danes odhaja iz Jugoslavije

Belgrad, 11. oktobra. m. Romunski zunanji minister Antonescu je drugi dan svojega bivanja v Belgradu porabil za to, da se je poklonil na Oplencu spominu blagopokojnega kralja Aleksandra Zedinitelja. Antonescu je odpotoval v Topolo v spremstvu romunskega poslanika na našem dvoru Guranesca, z njim pa sta odpotovala tudi kabinetna šefa ter osebna tajnika. Na Oplencu je položil venec na kraljev grob, nato pa ostal nekaj minut pred grobom, nakar si je ogledal cerkev samo kakor tudi kraljevo posestvo. Z Oplenca je odpotoval na Avalo pri Belgradu, kjer je položil venec na grob Neznanega junaka. Istočasno se je na Avalo pripeljal tudi predsednik vlade dr. Milan Stojadinović, ki je v hotelu na Avali priredil kosilo na čast svojemu gostu.

Popoldne sta g. dr. Milan Stojadinović in gosp. Antonescu **znova imela daljšo konferenco, na kateri sta pretresala vsa gospodarska, politična in druga vprašanja.** G. Antonescu je ob 7 zvečer sprejel domače časnikarje ter jim podal izjavo o svojih razgovorih z g. dr. Milanom Stojadinovičem.

Na čast g. Antonescu priredi predsednik vlade dr. Milan Stojadinović v Gardnem domu na Topčideru gala-večerjo, na katero so povabljeni vsi člani kr. vlade ter poslaniki držav Male zveze in Balkanskega sporazuma.

Slavnostna večerja

Belgrad, 11. oktobra. AA. Predsednik ministrskega sveta in zunanji minister dr. Milan Stojadinović in gospa sta priredila v čast romunskemu zunanjemu ministru Viktorju **Antonescu** in gospe v gardijskem domu svečano večerjo, ki so se udeležili tudi predsednik senata dr. Ljubomir **Tomašič** in gospa Tomašičeva, predsednik narodne skupščine g. **Cirič** in ga Ciričeva, kmetijski minister S. **Stanković**, minister za trgovino in industrijo dr. **Vrbanić** in soproga, minister za zgradbe dr. M. **Kožulj**, finančni minister dr. **Lefica** in njegova soproga, prosvetni minister gosp. **Stošević**, romunski poslanik **Guranescu** s soprogo, belgijski poslanik **Romre de Vichuie**, francoski poslanik grof **Dampiere** s soprogo, poljski poslanik **Dembicki** s soprogo, angleški poslanik sir Henry **Campbell** in lady Campbellova, čilski poslanik **Gargses Silva** s soprogo, bolgarski poslanik g. M. **Karadjov**, švicarski odpravnik poslov g. **Steiner**, odpravnik poslov apostolske nunciature g. **Dertoli**, odpravnik poslov turškega poslaništva g. **Islinieli**, odpravnik poslov albanskega poslaništva **Džadžuli**, italijanski odpravnik poslov **Capranica** z gospo odpravnik poslov poslaništva ameriških Zedinjenih držav **Read** z gospo, češkoslovaški odpravnik poslov **Fišar** z gospo, grški odpravnik poslov **Zamarias** nemški odpravnik poslov **Jansa** z gospo, madžarski odpravnik poslov **Tiszy**, prvi adjutant Nj. Vel. kralja general **Hristič**, maršal dvora **Čolak-Antić** general **Milovanović**, **Edelič, R, Petrović** z gospo, **K. Simović**, **Golubović** z gospo, **Stankovič** z gospo, **Nedič** z gospo, poslanik **Pelivanović** z gospo, direktor političnega oddelka romunskega zunanjega ministra Jurih **Crutzescu** z gospo, šefa kabineta Nikola **Joanidu** in **Fatulescu**, svetnik **Batiniu**, tajnik romunskega poslaništva **Angelescu** z gospo, vojni ataše polkovnik **Teodorescu** z gospo, tiskovni ataše **Hirsu** s soprogo, trgovinski ataše **Gibaca**, ga. **Kasidolac**, načelnik političnega oddelka zunanjega ministrstva **Andrič**, šef protokola **Milovanović** z gospo, načelnika ministrstva **Djerasimović** in Dj. **Jakovljević** s soprogama, šef kabineta **Protić**, svetnik ministrstva **Kojić** in tajnik zunanjega ministrstva **Šećerević**.

Pred zaključkom svečane večerje je predsednik vlade in zunanji minister dr. Milan Stojadinović pozdravil romunskega zunanjega ministra g. Viktorja Antonesca, in imel tale govor:

Dr. Stojadinovićeva zdravica

Ekscelence, gospe in gospodje! Dvakrat sem srečen, da morem danes v Belgradu pozdraviti odličnega šefa romunske zunanje politike, prvič, ker sem vselej iskreno zadovoljen, ko lahko vidim med nami in ko lahko pozdravim zastopnika drage nam zavezniške Romunije, drugič, ker se mi nudi prilika, da se s hvaležnostjo in toplim ganotjem spominjam svojega nedavnega obiska v Bukarešti. Rečem vam lahko, da mi je ta obisk spričo sprejema, ki so mi ga pripravili, kakor tudi spričo koristnih rezultatov, ki smo jih dosegli za obe državi, ostal v neizbrisnem spominu.

Gospod minister in dragi prijatelji! Ko ste zapustili Ženevo, kjer je vaša ekscelenca z velikim dostojanstvom in stvarnim uspehom zastopala interese Romunije, in hkratu z zastopniki ostalih naših zavezniških držav tudi interese Male zveze in Balkanskega sporazuma, ste smatrali za svojo dolžnost, da se ustavite v prestolnici zavezniške Jugoslavije in da z njenimi merodajnimi krogi izmenjate vtise in nazore. Prosim vas, da verujete, da bo ta znak pozornosti pri nas posebno občuten in cenjen.

To je prvič, da je vaša ekscelenca prišla v našo državo na uradni obisk kot zunanji minister kraljevine Romunije, in vendar vas naša država ni pričakovala ne kot neznanca ne kot tujca.

Vaše uspešno delo na odgovornih mestih v najtežjih časih naše skupne zgodovine, v času svetovne vojne in na mirovni konferenci v Parizu, kakor tudi vaša mnogostranska aktivnost v zedinjeni in osvobojeni Romuniji so znani in cenjeni pri nas v polni meri. Vaše sedanje delovanje v svojstvu zunanjega ministra kraljevine Romunije in vaše lojalno sodelovanje sta vam pridobili že v tem kratkem času obče simpatije tako naše države kakor tudi vseh drugih mednarodnih krogov.

Prijateljstvo naših dveh držav, osnovano na identičnosti ciljev in skupnih interesov, utrjeno z dvojnimi vezmi Male zveze in Balkanske zveze predstavlja, to se lahko svobodno reče, faktor, ki ga ni mogoče prezreti, pomeni živo in stvariteljsko silo v tem delu sveta. Naši cilji so pravilno postavljeni, naša pota točno določena, harmonija naših vidikov z vidiki naših prijateljev je popolna.

Naša iskrena želja je, da bi naši dve državi, urejeni v notranjosti in zavarovani na zunaj, nadaljevali po poti, po kateri sta korakali doslej, po poti, ki — to je dokazano — vodi nasproti miru in napredku. Ne samo naših dveh držav, nego vseh onih, katerim je res do občega miru in napredka.

Srečen sem, da mi ta vaš obisk nudi priliko, da dam ponovno izraza resničnemu spoštovanju, ki ga ves naš narod goji napram vzvišeni osebnosti vašega suverena in da dvignem svojo čašo na srečo vladarja Nj. Vel. kralja Karola in kraljevine Romunije, v zdravje in srečo vaše in vaše spoštovane gospe.

Zdravica Antonesca

Nato se je dvignil romunski zunanji minister Antonescu ter se je v daljšem govoru zahvalil za gostoljubnost, ki je je bil deležen, še enkrat povdaril skupnost interesov Romunije in Jugoslavije ter na koncu napil jugoslovanskemu kralju, knezu namestniku, jugoslovanski državi, dr. Stojadinoviču in njegovi soprogi.

Po večerji je bil sprejem, ki so mu prisostvovale vse najodličnejše osebnosti iz Belgrada.

Zvečer je romunski zunanji minister Viktor Antonescu s svojo soprogo in ostalim spremstvom odpotoval iz Belgrada.

Antonescu časnikarjem

Belgrad, 11. oktobra. m. Zunanji minister Antonescu je podal nocoj časnikarjem naslednjo izjavo:

Poznal sem Belgrad že pred vojno. Vsa glavna evropska mesta so od vojnega časa zelo napredovala, toda takega napredka, kakor Belgrad, ne pozna nobena prestolica v Evropi. Dopoldne sem na Oplencu obiskal grob velikega kralja Aleksandra Zedinitelja. Cerkev in mozaiki v njej so vredni,, da v njih počiva veliki kralj. Poznal sem ga dobro v Parizu še za časa mirovnih pogajanj, ko je obiskoval princeso Marijo, poznejšo vašo kraljico. Imel sem tedaj priliko, da pridem z njim v osebne stike in že tedaj sem občudoval njegovo veliko državniško sposobnost. Užival je že tedaj veliko avtoriteto. Bil je ena največjih figur svetovne vojne.

Na Avali sem imel danes priliko, da se sestanem s predsednikom vlade dr. Stojadinovičem, ki ima vse vrline odličnega državnika. Poročal sem ob tej priliki o vseh mednarodnih problemih, ki so bili na dnevnem redu na zasedanju ZN v Ženevi in ki so se obravnavali tudi v kuloarjih Ženeve. G. dr. Stojadinović mi je s svoje strani povedal svoje misli o gotovih mednarodnih vprašanjih, tako da so se najini referati medsebojno spopolnjevali. Prišla sva do zaključka, da so interesi Romunije in Jugoslavije povsem indentični, tako na političnem in gospodarskem polju in da se na obeh teh poljih vodi skupna politika. Jugoslavija in Romunija spadata med one države v Evropi, ki sta med seboj najbolj združeni. Sicer obstojajo med obema državama meje, toda interesna skupnost je mnogo večja, da bi mogle te meje pomeniti kakšno oviro.

Zapuščam Belgrad v prepričanju, da bosta obe državi še dolgo delovali v taki slogi kakor dozdaj, posebno pa, da bosta sodelovali v ideji za utrditev svetovnega miru. Velika čast je bila zame, da me je povabil Nj. Vis. knez namestnik Pavle na kosilo, kjer sem imel priliko spoznati njegove velike moralne in državniške sposobnosti. Zapuščam Belgrad z velikim zadoščenjem, istočasno pa obžalujem, da ne morem ostati dalje časa. Upam, da se bom kmalu zopet sestanek z g. dr. Stojadinovičem in to na sestanku zunanjih ministrov držav Balkanskega sporazuma.

Nato se je g. Antonescu odpeljal v hotel »Srpski kralj« in nato na banket v Gardni dom.

Po razgonu Heimvehra

Temno ozadje dunajskih dogodkov

Pravi spor: Starhemberg (Italija): Fey (Nemčija)

Dunaj, 11. oktobra. AA. Knez Starhemberg je izdal včera popoldne proglas vsem članom Heimatschutza, v katerem pravi med drugim:

»Heimatschutz (Heimwehr) je razpuščen. Odrejam vam, tovariši, in srčno vas prosim, da ob vseh prilikah, pa naj se zgodi karkoli, ostanete trezni in hladnokrvni. Ne dopustite, da bi vas kdor koli navajal h kakšnemu protizakonitemu dejanju ali k odporu proti državnim oblastvom. Oni, ki bi v tem usodnem času poskušal zlorabiti eventualno obstoječe nerazpoloženje z namenom, da bi izzval sovraštvo proti državi in njenim oblastem, je izdajalec in zločinec nasproti domovini in nasproti idejam Heimatschutza. Ta navodila vam pošiljam, docela zavedajoč se svoje odgovornosti napram vam in napram idejam Heimatschutza, ne pa zaradi slabosti in strahu. Po moji posebni želji ostane še nadalje na ministrskem položaju naš tovariš dr. Draxler. Enako ostanejo v vladi po moji posebni zahtevi tudi vsi ostali tovariši.

Zadnje dni je bilo aretiranih 48 narodnih socialistov, ki so bili obtoženi zaradi poskusa, da ponovno organizirajo narodno socialistično stranko na Tirolskem. Te aretacije so bile prve po 11. juliju, ko je bil sklenjen znani avstrijsko-nemški sporazum.

Pariz, 11. oktobra. AA. Komentirajoč sklepe avstrijske vlade o razorožitvi nekih deloma vojaških političnih organizacij v Avstriji pravi današnji Excelsior med drugim: Tega obrata ne gre tolmačiti edinole spopad med knezom Starhembergom in majorjem Feyem. Vsa stvar ima mnogo večji pomen in obseg. **Vse kaže, da so prišle v Avstriji do spora mnogo močnejše sile kakor jih predstavljata dva prvaka s svojimi najbližnjimi pristaši v Heimatschutzu. Nastalo je vprašanje ali se morda za knezom Starhembergom in majorjem Feyem ne skrivata Nemčija in Italija ki bi si radi za vsako ceno zagotovili prvenstveni vpliv v Avstriji Ne sme se pozabiti, da se Mussolini zaveda, da mu nemško-avstrijski sporazum z dne 11 julija ni prinesel nikakih posebnih koristi. In da se Hitlerjeva Nemčija s tem sporazumom ni odrekla svojim nameram zaradi priključitve k Avstriji.**

Zvezni kancelar Schuschnigg skuša ohraniti ravnotežje med nemškim in italijanskim vplivom v Avstriji obenem pa zaščititi neodvisnost svoje države. Vprašanje pa je ali je zvezni kancelar dovolj močan, da se z uspehom upre reakciji, ki mu preti z ene strani od onih, ki se skrivajo za Starhembergom, na drugi strani pa od onih, ki jih vodi major Fey.

Likvidacija Heimatschutza ugotavlja socialistični Populaire, pomeni ojačenje nemškega vpliva v Avstriji. Z razorožitvijo te organizacije je Mussolini izgubil iz rok eno izmed najvažnejših orodij za utrditev svojega vpliva v Avstriji.

Zemski ostanki pokojnega madjarskega ministrskega predsednika Gömbösa na odru v budimpeštanskem parlamentu.

Zopet dve lepi zmagi JRZ

Loški potok, 11. oktobra. Danes so bile tukaj občinske volitve, za katere je vladalo veliko zanimanje. Vloženi sta bili dve kandidatni listi in sicer je postavila samostojno listo JRZ, vsi nasprotniki pa so se združili na opozicijski listi. Od 715 volivnih upravičencev je glasovalo 548 volivcev, to je 75.2%. Od tega je dobila lista JRZ 366 glasov in 16 mandatov, dočim so nasprotniki dobili le 182 glasov in dva mandata. Že dolgo časa pred volitvami so nasprotniki napeli vse sile, pri čemer se niso izogibali podkupovanj in sredstev, ki so nam znana še iz dobe, ko je vladala nad Slovenijo proslula JNS s svojimi sedanjimi zavezniki. Zato je zmaga JRZ tem bolj pomembna. Nosilec liste JRZ je bil g. Franc Bartol s Hriba, ki bo tudi župan občine, nosilec opozicijske liste pa se piše tudi g. Franc Bartol in je doma iz Travnika.

Rogaška Slatina, 11. oktobra. Tu sta bili vloženi dve listi: JRZ in združena opozicija. Od 1271 volivnih upravičencev je glasovalo 724 volivcev ali 56.96%, in sicer za JRZ 429, za opozicijo pa 295. Lista JRZ je dobila 26 mandatov, opozicijska lista pa 4. Nosilec liste JRZ je bil g. Franc Weilguni, nosilec opozicijske liste pa g. Vinko Plemenitaš.

Občinske volitve v vrbaski banovini

Danes se vrše volitve v 159 občinah vrbaske banovine. Od tega števila občin se lahko smatra za čisto hrvatske občine 16 občin. Štiri občine so približno z istim številom srbskega in hrvatskega življa, 12 občin pa je približno hrvatskega in muslimanskega življa. Ker bodo verjetno hrvatski volilci ob tej priliki kompaktno glasovali, se radi tega vodi borba med strankami samo za kakšnih 100 občin. Do tega trnutka, to je do 19, je v vseh občinah največje število glasov dobila JRZ. Povsod je vladal red in mir, samo v eni občini derventskega okraja je prišlo do spopada med volilci.

Nov grški poslanik

Belgrad, 11. oktobra. m. Davi je zapustil Belgrad ter odpotoval na svoje službeno mesto v zunanjem ministrstvu v Atenah dosedanji grški poslanik na našem dvoru Konstantin **Sakelaropulos**, ki se je včeraj poslovil od predsednika vlade in zunanjega ministra dr. Stojadinoviča. Ob tej priliki mu je predstavil novega grškega vojaškega atašeja **Vajenasa**. Novi grški poslanik na našem dvoru **Roseti** bo nastopil svoje novo službeno mesto dne 17. oktobra.

Važnost letalstva

Belgrad, 11. oktobra. m. V veliki dvorani Kolarčeve univerze je bila danes ob navzočnosti kraljevega zastopnika in prosvetnega ministra Stošoviča posvetitev in blagoslovitev 52 zastav za pododbore Aerokluba. Boter zastavam je bil prosvetni minister Dobrivoje Stošović, ki je ob tej priliki tudi imel daljši govor. Po blagoslovitvi zastav je 20.000 šolarjev, ki so organizirani v Aero-klubih, priredilo sprevod skozi mesto. V sprevodu so nosili 5000 balončkov, ki so jih pred dvorom istočasno spustili v zrak. Na Kalimegdanu so nato prisostvovali vajam naših letal nad Zemunskim poljem.

Belgrad, 10. okt. Dr. Janko Šuman se udeleži kongresa mednarodne lige za pobijanje nelojalnega tekmovanja, ki bo v Budimpešti od 19. do 21. oktobra t. l. kot uraden delegat naše kraljevine.

Belgrad, 11. oktobra. m. Danes je bil v tukajšnjem Oficirskem domu redni občni zbor Združenja nosilcev Karagjorgjeve zvezde. Izvoljen je bil zopet stari odbor.

Kjoseivanov sledi Antonescu

Bolgarski predsednik vlade dva dni naš gost

Ženeva, 11. oktobra. AA. Snoči je tudi bolgarski ministrski predsednik in zunanji minister Georgije Kjoseivanov odpotoval iz Ženeve proti Belgradu. Bolgarski ministrski predsednik se je odpeljal iz Ženeve v vagonu stalnega delegata kraljevine Jugoslavije pri DN dr. Ivana Subotiča. V tem vagonu se je peljal do Lauzanne, kjer je prestopil v simplonski ekspres in se odpeljal dalje proti Jugoslaviji. Bolgarskega ministrskega predsednika je iz Ženeve spremljal tudi minister za socialno politiko in narodno zdravje Dragiša Cvetković. Z njim se je odpeljal tudi stalni delegat Bolgarije pri Društvu narodov dr. Momčilov. Končno spremlja bolgarskega ministrskega predsednika tudi šef njegovega kabineta.

Ministrski predsednik Kjoseivanov pride v Belgrad jutri zjutraj. Na postaji v Lauzanne sta se od njega poslovila jugoslovanski stalni delegat pri DN dr. Subotič in minister za socialno politiko in narodno zdravje Dragiša Cvetković. Tudi stalni delegat Bolgarije pri DN Momčilov je ostal v Švici.

*

Odlična Poljakinja predava v Ljubljani

Ljubljana, 10. oktobra.

Ob svoji vrnitvi z ženskega kongresa v Dubrovniku se je oglasila v Ljubljani predsednica poljskega pravništva ga. Vanda **Woytoycz-Gralinska**, svetnica socialnega ministrstva ter glavna tajnica mednarodne zveze mladinskih sodnikov v Ženevi. Ga. dr. Fini Ahačič-Grossmann je priredila ob tej priliki tej odlični poljski gostji čajanko. Na čajanki je gostja predavala v francoščini in nam obširno poročala o delovanju in ciljih poljskih pravnic. Poudarjala je, da poljske pravnice niso sufražetke, temveč da hočejo ostati žene, pa vendar doseči iste pravice, ki jih imajo njihovi moški tovariši. Predavanju so sledili vsi z velikim zanimanjem ter so ga nagradili z velikim odobravanjem. Jutri odpotuje ga. Woytoycz-Gralinska v Ženevo, kjer deluje kot odposlanka poljskega socialnega ministrstva.

Belgrad, 11. oktobrea. m. Klub oficirjev-invalidov ter bojevnikov je imel danes sestanek, na katerem se je poudarjala potreba, da naj se prizna invalidnina tudi vsem bojevnikom, ki so se borili na Koroškem leta 1919.

Celjski poziv slovenskemu narodu

Zbor koroških Slovencev

Celje, 11. oktobra.

Prav za obletnico nesrečnega koroškega plebiscita so se zbrali že včeraj v Celju številni koroški Slovenci, da se udeleže 8. redne letne skupščine Kluba koroških Slovencev. Kljub izredno slabemu vremenu ni bil obisk letos nič manjši kakor druga leta.

Družabni večer

Na predvečer zborovanja je bil v vseh zgornjih prostorih Narodnega doma tradicionelni družabni večer Kluba koroških Slovencev, ki je — lahko rečemo — najlepša prireditev te vrste v Celju, ki si je v teku let pridobila mnogo prijateljev ne samo med Korošci, temveč pri vseh celjskih Slovencih. Kakor druga leta so se tudi letos odzvali vabilu poleg koroških Slovencev tudi številni Celjani in so bili vsi zgornji prostori Narodnega doma polni občinstva. Oficielni del večera je otvoril predsednik Kluba državni tožilec g. dr. J. Fellacher, ki je v temperamentnem govoru orisal razmere, v katerih živi in trpi naš narod pri Gospe Sveti. Priljubljeni koroški rojak, župnik g. dr. Arneje iz Trstenika na Gorenjskem je govoril o značaju koroških Slovencev in o razliki družinskega življenja pri zavednih koroških Slovencih in pri odpadnikih. Posebno je pokazal na miren značaj koroških Slovencev.

Večer so še izredno poživile koroške in druge slovenske narodne pesmi, ki jih je prepeval oktet Ljubljanskega Zvona in ki so s svojo dovršenostjo užgale vse navzoče. Na sporedu je bila tudi prigodna deklamacija, posvečena častnemu članu kluba, vl. svetniku g. Lileku, kateremu je predsednik izročil ob tej priliki tudi spominsko darilo in sicer knežji kamen v miniaturi na črnem podstavku iz črnega marmorja, ki je delo Ljubljanske tvrdke Toman. Poseben vtis na navzoče je napravita vprizoritev dramatične slike »Kres«, slike iz življenja mladine, ki raste brez svoje šole sedaj na Koroškem.

Po tem oficielnem programu se je razvil resen družabni večer, primeren datumu 10. oktobra. Večer so poživljale pevske točke okteta Ljubljanskega Zvona pod vodstvom zborovodje g. Doreta Matula. Večera so se udeležili tudi številni celjski odličniki.

Sv. maša za rajne člane

8. redna skupščina

V nedeljo zjutraj ob 8 je daroval v opatijski cerkvi podpredsednik Kluba župnik g. dr. Janko Arneje sv. mašo za vse v preteklem letu umrle člane in dobrotnike Kluba. Na koru je prepeval žalne pesmi oktet Ljubljanskega Zvona, na orgle je pa igral koroški rojak, g. prof. Luka Kramolc. Cerkev je bila pri sv. maši polna občinstva.

Po sv. maši se je vršila v Narodnem domu osma redna letna skupščina Kluba, ozir. 10. prireditev koroških Slovencev v Celju. V Narodnem domu se je zbralo nad 80 delegatov in članov iz vse Slovenije, navzoči so bili pa tudi številni zastopniki oblasti ter celjskih prosvetnih in narodnoobrambnih organizacij. Navzoč je bil tudi častni član, vladni svetnik Lilek. Zborovanje je trajalo tri ure. Posamezni referati funkcionarjev so bili na višku.

Predsednik g. dr. Fellacher je po oficielni otvoritvi in pozdravu prebral nad 20 pismenih in brzojavnih pozdravov raznih organizacij, častnega člana monsign. Meška, škofa dr. Rožmana, zlatomašnika Treiberja in drugih članov in prijateljev Kluba. Posebno toplo je pozdravil predsednik še častnega člana in Klubovega dobrotnika vl. svetnika Lileka. Odposlane so bile tudi vdanostne brzojavke Nj. Vel. kralju Petru II. in Nj. kr. Visočanstvu knezu-namestniku Pavlu. Pismeni pozdravi so bili pa odposlani predsedniku vlade in zunanjemu ministru dr. Stojadinoviću ter ministroma dr. Korošcu in dr. Kreku, banu dr. Natlačenu in podbanu dr. Majcenu, škofu dr. Rožmanu, častnemu članu monsign. Mešku in osrednjemu vodstvu Ciril-Metodove družbe. Nato se je spomnil predsednik vseh v preteklem letu umrlih članov, posebno pa častnega člana Kluba, voditelja koroških poslancev Franceta Grafenauerja, dobrotnika koroških dijakov zdravnika dr. Karla Pečnika, dravograjskega prošta Volbenka Serajnika, predvsem pa nesrečne žrtve nasilne in raznarodovalne nemške politike na Koroškem pevca-kmeta Miheja Habila iz Hodiš nad Vrbskim jezerom. Sledilo je nato poročilo o razmerah na Koroškem v zadnjih letih.

Nato je prišlo na vrsto širno tajnikovo in blagajnikovo poročilo, ki pričata o vsestranskem podrobnem delu te naše vzorne kulturne organizacije. Tajnik g. Uršič je naglasil, da Klub odklanja vsako brezplodno besedičenje o iredentizmu in da se vsi napori Kluba združujejo, da se pomaga, da slovenska kultura, slovenski jezik in slovenska pesem na Koroškem ne propadejo. Pri vsem spoštovanju, ki ga goji slovenski narod do nemške kulture, upravičeno zahtevamo, da prenehajo tudi merodajni faktorji na Koroškem s sedanjim, kulturnega naroda nevrednim gojenjem odpadništva, ki bo v svojih posledicah bolj v škodo Nemcem samim kot koroškim Slovencem.

Iz poročila blagajnika g. Müllerja je razvidno, da je naraslo število članov napram lanskemu za 80 in da je denarni promet ostal prav po zaslugi dobro disciplíniranih članov in vestno delujočih pododborov in zaupnikov na dosedanji višini. Zbor so pozdravili vsi navzoči zastopniki društev, posebno toplo pozdravljen pa je izpregovoril v vznešenih besedah častni član, vladni svetnik Lilek, ki je opozoril na niz vzgledov iz zgodovine, ko so si z vztrajnim delom in trdno voljo narodi kovali sami svojo usodo.

Po poročilu predsednikov pododborov in soglasni razrešnici osrednjemu odboru so se vršile volitve, ki jih je vodil zdravnik dr. Hudelist iz Brežic. Za predsednika je bil ponovno izvoljen državni tožilec dr. Julij Fellacher, za prvega podpredsednika župnik dr. Janko Arneje iz Trstenika na Gorenjskem, za drugega podpredsednika ravnateljica dr. Angela Piskernik, za tretjega podpredsednika višji državni tožilec dr. Luka Kravina. Za predsednika mariborskega pododbora je bil izvoljen industrijalec Ivan Hochmüller, za celjskega dr. Rebernik, za jeseniškega Josip Javoršnik, za prevaljskega dr. Reichman, za trboveljskega pa Franc Staudegger. Ostala sestava klubovega širšega odbora je ostala v glavnem neizpremenjena. Točno opoldne je nato zaključil predsednik lepo uspelo letno skupščino.

Bežigrajska šola - odprta

Ljubljana, 11. oktobra.

Lepo in prijazno predmestje Ljubljane, bežigrajski okraj, je doživelo danes prisrčno in pomembno svečanost. Slovesno otvorjeno in blagoslovljeno je bilo novo poslopje narodne in meščanske šole ob Vodovodni cesti, ki je bilo letos dograjeno.

Svečanost se je pričela ob 8 zjutraj s sveto mašo, ki jo je daroval stolni župnik in občinski svetovalec dr. Tomaž Klinar v cerkvi sv. Frančiška v Šiški. Cerkev je bila nabito polna mladine, njenih staršev in drugega občinstva. Od službe božje so se podali udeleženci v novo poslopje, kjer so do zadnjega kotička napolnili krasno, prostorno telovadnico. Telovadnica je bila za to priložnost okusno okrašena. V ospredju je stala doprsna soha pokojnega kralja Aleksandra, po katerem nosi šola svoje ime, okrog nje pa so bile razporejene palme in oleandri. Med navzočimi je treba omeniti: zastopnika mestne občine podžupana dr. Ravniharja, zastopnika gosp. bana banovinskega nadzornika g. Štruklja, zastopnika škofa kanonika Volca, šefa prosvetnega oddelka prof. Breznika, inspektorja profesorja Dolenca, številne člane ljubljanskega občinskega sveta, zastopnika Profesorskega društva prof. Silva Kranjca, zastopnike učiteljskih organizacij in druge.

Najprej je imel stolni župnik dr. Tomaž Klinar krasen, globoko občuten nagovor, v katerem je med drugim poudarjal, da je nova šola živa stavba otrok božjih. Da bo pravilno izpolnjevala svoje naloge, mora postati svetilnik, iz katerega bo izžarevala močna luč v najbolj skrite koče in barake. Luč na tem svntilniku mora biti luč modrosti in obenem plamen ljubezni, šele tako bo ta nova stavba sveta hiša krščanske vzgoje, ki bo vršila svoje veliko prosvetno poslanstvo v znamenju Križa in jezika slovenske matere.

Nato je sledil obred blagoslovitve, ki ga je opravil dr. Klinar ob asistenci župnikov oo. dr. Modesta Novaka in Kazimirja Zakrajška. Vsi trije duhovniki so zatem v spremstvu zbranih odličnikov obšli vse prostore v poslopju in jih blagoslovili.

Po končanem blagoslovitvenem obredu je povzel besedo podžupan dr. Ravnihar, ki je kratko posegel v historiat nastanka novega poslopja, ki predstavlja veliko breme ljubljanskega občinskega proračuna. Zahvalil se je v imenu mestne občine vsem, ki so sodelovali pri graditvi, in naglasil pri tem, da je našlo pri graditvi zaslužka 44 podjetnikov in obrtnikov, ki so po večini iz Ljubljane in okolice. Posebej pa se je toplo zahvalil mestnemu arhitektu inž. Vladu Mušiču, ki je napravil za zgradbo načrte in ves čas graditve nadzoroval delo. V novem šolskem poslopju bo dojemalo že v letošnjem šolskem letu pouk 380 učencev osnovne šole in 340 učencev meščanske šole, poskrbljeno pa bo tudi za otroški vrtec, v katerega se je že dozdaj prijavilo 36 otrok. V doglednem času se bo ustanovila v poslopju tudi šolska kuhinja, ki bo skrbela za ceneno prehrano revnih otrok. V imenu mestne občine je nato izročil stavbo javnosti, želeč, da bi se vzgajal v njej rod, krepak po duhu in telesu, značajen in samozavesten, ki bo koristil kralju, narodu, državi in ožji slovenski domovini.

Nato je spregovoril ravnatelj bežigrajske meščanske šole g. Novak, ki je med drugim izvajal: Po prevratu so se leta 1919 ustanovile v Ljubljani kar štiri meščanske šole, ki so zasedle prostore bivših osemrazrednic. Že prva leta so bile te šole prenatrpane. Obupne prošnje so prihajale na mestni šolski svet, statistike pa so kazale potrebo po novih učnih prostorih in dokumentirale nevzdržno stanje, v katerem so meščanske šole v Ljubljani. Zlasti naša meščanska šola je bila v obupnem stanju. Slednjič je dozorela šolska mizerija v našem mestu in začelo se je misliti na zidanje novega šolskega poslopja. Po raznih načrtih so se končno odločili za novo stavbo na tem prostoru, našo meščansko šolo pa so namestili v Waldherrjevi hiši v Beethovnovi ulici. Četudi je bila zamišljena nova stavba le za narodno šolo, smo na skrivnem le upali, da nam bo sreča mila in da bomo našli prostore v novi šoli. Z zidanjem, ki se je pričelo leta 1934, je bil križ. Občina si ni zagotovila zadostnih kreditov in vsa dela na stavbi so se lepega dne ustavila. Šele sedanji občinski svet z županom dr. Adlešičem na čelu se je z vso silo in energijo zavzel za zidanje bežigrajske šole in neumornemu g. županu je uspelo spraviti to palačo pod streho. Pa ne samo to! S svojimi dalekovidnimi ukrepi in naklonjenostjo je omogočil vstop v to zgradbo tudi naši meščanski šoli, za kar smo g. županu hvaležni vsi: učenci, starši, učiteljski zbor in ves bežigrajski okraj. — V toplih besedah je nato g. Novak pohvalil mojstrsko delo arhitekta g. Mušiča ter slednjič pozval zbrano mladino, naj vestno izpolnjuje svoje dolžnosti, da si bo pridobila spretnosti znanja in drugih duševnih vrlin.

V imenu g. bana je čestital bežigrajski šolski mladini, njenim staršem, učiteljskemu zboru in vsemu bežigrajskemu okraju na tej pomembni prosvetni pridobitvi banovinski nadzornik g. Strukelj.

Zadnji je spregovoril vršilec dolžnosti upravitelja osnovne šole g. Pahor, ki je naslovil na zbrano mladino tople besede o pomenu in namenu nove šolske stavbe. Zbrana mladina je nato zapela državno himno.

Nova šola je ena najmodernejših v državi. Že po svoji razsežnosti in zunanjem videzu napravlja mogočen vtis, pravcato razodetje pa nudi ogled notranjosti. Od vsepovsod čutiš duh moderne arhitekture, ki stremi za praktičnim in koristnim, pa se obenem ne moreš znebiti vtisa topline, ki diha iz posameznih prostorov. Ni treba posebej poudarjati, da je zgradba, kar se tiče higijeničnih vidikov, na višku: po vseh prostorih parketi, tekoča voda, po hodnikih široke preproge iz linoleja, vsi prostori brez izjeme zračni, higijenična stranišča itd. Po učilnicah ni več starih šolskih klopi, nego okusno izdelane mizice iz trdega lesa s stolčki. Zelo lepi in okusno opremljeni so tudi prostori, ki so namenjeni učnim močem. Kar se prostorov sploh tiče, jih je v šoli toliko, da trenutno še ne bodo vsi zasedeni, ker je zgradba preračunjena na hitri razvoj bežigrajskega okraja. Telovadnica šole, ki je nameščena v dvoriščnem traktu, je gotovo največja in najmoderneiša v Ljubljani. Na koncu telovadnice pa je velikanski oder, s katerim se more po velikosti meriti le še oder Narodnega gledališča. Je to moderen krožni oder, ki bo dopuščal tudi scenerično težke gledališke prireditve. Skratka, ugotoviti je treba, da je nova bežigrajska šola v vseh ozirih na višku in je treba Bežigrajčanom k njej čestitati.

Strašen zločin pri Zalogu

Brat ustrelil brata, ker ga je ta ranil

Ljubljana, 11. oktobra.

Snoči se je zgodil v mali vasi Podgrad pri Zalogu strašen zločin, kateremu so bile vzrok družinske razprtije. V skromni hiši živi tam družina Nalarjev. Lastnica hiše je mati, ki je še do včeraj imela tri odrasle sinove, delavce. Eden izmed sinov, to je 32 letni Jernej, bi se rad poročil ter je zahteval, naj bi mu mati prepisala hišo. Ostala dva brata, Alojzij in Viktor, pa sta se temu silovito upirala in tako so imeli v hiši pogosto prepir.

Snoči okoli 9 je prišel Jernej nekoliko opit domov in seveda sta tudi brata izpila nekaj meric. Začel se je zopet prepir med brati. V Jerneju je zavrela kri ter je napadel mater in brata Viktorja. Lojze pa se je postavil v bran. Jernej je pograbil nož ter navalil na Lojzeta in ga zabodel v pleča. Povzročil mu je precej veliko rano. Mati in brata, ranjeni Alojzij in Viktor, so pobegnili pred podivjanim Jernejem do bližnje tvornice dr. Kanskega. Jernej pa je oddivjal za njimi z veliko gorjačo v roki.

Čuvaj tvornice je naglo odprl vrata ter spustil noter mater, Viktorja in Lojzeta in naglo zaklenil, tako da besni Jernej ni mogel za njimi. Zato je obstal pred tvornico ter silovito razgrajal. Alojzij je imel pri sebi vojaški brovning ter je z njim odal en strel v zrak, drugega skozi les vrat, tretjega pa skozi ključavnico. Jernej je pred vrati najbrže oprezoval skozi ključavnico ter se okrenil v istem trenutku, ko je Lojze oddal tretji strel. Jernej je samo še zaječal ter se zgrudil. Zadet je bil v vrat ter je bila ran takoj smrtna. Vrata tvornice so se seveda nato odprla. Jerneju ni bilo več moči pomagati, pač pa je Lojze postajal čedalje slabši zaradi rane v plečih. Iz tovarne dr. Kanskega so poklicali po telefonu reševalni avto iz Ljubljane. Reševalci so 23-letnega Lojzeta prepeljali v ljubljansko bolnišnico. Tudi njegovo stanje je zelo resno.

Truplo ustreljenega Jerneja je ležalo na kraju dogodka do danes popoldne, ko je prišla sodna komisija ter dala truplo prepeljati v mrtvašnico k Sv. Marjeti v župnijí Dol. Popoldne je bila sodna obdukcija trupla.

Zločin je v vsej okolici napravil najglobljí vtis ter vse obsoja ta strašni dvojni zločin.

Feniksovi zavarovanci se organizirajo

Ljubljana, 11. oktobra.

Odkar je zavarovalnica »Feniks« zabredla v plačilne težave, so postali vznemirjeni tudi slovenski zavarovanci, zakaj v Sloveniji je imel »Feniks« v vsej državi najgostejšo mrežo zavarovanj. Da ubranijo svoje interese, so se »Feniksovi« zavarovanci združili ter sklenili osnovati lastno organizacijo. Osnoval se je pripravljalni odbor z ravnateljem tvrdke »Sladkor« g. Jerasom na čelu. Kot delegat slovenskih zavarovancev pa je pri skupnem nastopu jugoslovanskih zavarovancev nastopal dr. Fettich.

Sinoči ob 8 je bil ustanovni občni zbor novega »Društva Feniksovih zavarovancev« v Ljubljani. Zborovanje je bilo v lovski sobi hotela Miklač ter se ga je udeležilo nad 100 zavarovancev. Zborovanje je otvoril g. Jeras, ki je pozdravil zastopnika Zbornice za TOI g. konzulenta Žagarja. Naglašal je, da se nahaja premoženje družbe »Feniks« po večini izven naše države in da so premijske rezerve za jugoslovanska zavarovanja v naši državi naravnost malenkostna. Bati se je bilo, da izgube jugoslovanski »Feniksovi« zavarovanci vse, kar so v dolgih letih plačali na premijah in bati se je bilo še več, da popolnoma propade zaupanje v zavarovalništvo sploh. V Avstriji in Češkoslovaški so primerno še hitro sanirali zavarovalnico »Feniks«, pri nas pa se to vprašanje še ni začelo. Zaradi tega so se pričeli zavarovanci organizirati. Večina zavarovancev družbe »Feniks« je v slabem gmotnem položaju in so mnoge družine od ust prihranile, da so mogle premije redno plačevati z upanjem, da jim bo kasneje naloženi denar izboljšal njihov položaj. Akcijski odbori so že osnovani v Osjeku, Novem Sadu, Belgradu, Zagrebu in sedaj tudi v Ljubljani. Dosedaj se je pridružilo že okoli 300 zavarovancev v naši banovini. Govornik je odločno zanikal, da bi imelo to društvo kakršenkoli političen značaj, odločno pa je grajal tudi način gospodarstva pri tukajšnji podružnici »Feniksa«, ki je sicer odpustila štiri nižje uradnike, zato pa je povišala plače dvema višjima uradnikoma ter tako še podražila režijo.

Glavno poročilo je nato podal dr. Fettich. Posebna komisija, ki jo je določil minister dr. Vrbanič, je ugotovila, da je v naši državi pri »Feniksu« 24.162 zavarovancev, zavarovalna vsota znaša 620 milijonov dinarjev, matematična rezerva 186 milijonov dinarjev, prenos na premije pa 6 in pol milijona dinarjev, tako da znaša skupni znesek premijske rezerve 193 milj. din. V tem oziru je najhujše prizadeta Slovenija, kjer prebiva več kot ena četrtina jugoslovanskih zavarovancev, namreč 6500, s skupno zavarovalno vsoto 240—250 milj. din, od česar znaša matematična rezerva približno 45 milj. dinarjev. »Feniks« ima za kritje svojih pasiv pri nas v raznih papirjih 67,335.000 din. Razen tega ima družba menic za 916.000 dolarjev, ki so bile izdane za financiranje gradnje železnice Požarevac-Kučevo, to so takozvane Lozingerjeve menice, ki jih pa ni v naši državi ter so deponirane v Pragi. Družba je dolžno jugoslovanskim zavarovancem 197.980.000 din, k čemur pa se pridružijo še razne druge terjatve v znesku 7.275.000 din, tako da znašajo skupne obveze družbe pri nas 205.205.000 din.

Dalje ima »Feniks« v Narodni banki menic za 200.000 dolarjev. Skupna aktiva, ki se nahajajo v naši državi, znašajo 78,170.000 din. Sanacija jugoslovanskega »Feniksa« pa je mogoča le s pritegnitvijo Lozingerjevih menic. Skupna vsota teh menic, ki se nahajajo v Pragi, Zürichu in na Dunaju, znaša pod diskontirani vrednosti 1,620.000 dolarjev, kar predstavlja po kurzu 56 din vrednost 90,720.000 din, po kurzu 44, ki je bolj realen, pa 71,280.000 din. Storjeni so bili že razni koraki, naj se te menice vrnejo in upati je, da bodo te menice vrnjene svojemu pravemu lastniku, to je jugoslovanskemu »Feniksu«. Če se to v kratkem času zgodi, bo znašala družbina premijska rezerva okoli 122 milijonov dinarjev, k čemur je treba dodati še vrednost portfelja, ki je cenjen na približno 23 milj. din. Na ta način bi deficit znašal okoli 15 milijonov dinarjev, ki bi se dal pa tudi še znižati z varčevanjem. Sanacija je torej možna.

Govornik je nato sporočil, kako so izvedli sanacijo Feniksa na Češkoslovaškem, na Madjarskem in v Avstriji ter je poročal o sedanjih naporih jugoslovanskih zavarovancev. Zlasti, da se vrnejo menice jugoslovanskega »Feniksa« v našo državo. Opozarjal pa je tudi, da je na delu akcija nekih zavarovalnih zavodov, ki skuša otežiti sanacijo »Feniksa«.

Glede sanacije »Feniksa« je minister dr. Vrbanič izjavil, da je vprašanje repatriiranja »Feniksovih« rezerv na najboljšem potu in da vodi vlada v tej smeri pogajanja. Slovenski zavarovanci so opozorili s posebno spomenico na važnost rešitve tega vprašanja tudi oba slovenska ministra dr. Korošca in dr. Kreka, povdarjajoč pri tem, da je posebno Slovenija s polomom »Feniksa« relativno najhujše prizadeta, ko je četrtina »Feniksovih« zavarovancev z ozemlja Slovenije. Oba slovenska ministra sta že odgovorila, da sta se energično zavzela pri trgovinskem ministru za čim prejšnjo rešitev tega vprašanja.

Nato so bila soglasno sprejeta pravila, članarina pa je bila določena: za zavarovance do 10.000 din 25 din, za zavarovance do 100.000 din 50 din in za zavarovance nad 100.000 din 100 din.

Sprejeta je bila nato soglasno naslednja spomenica:

Spomenica

Pridružujoč se v polni meri sklepom sestanka delegatov zavarovancev z dne 4. t. m. v Belgradu, prosimo in predlagamo, da se odločno zavzamete za to,

1. da se uredba z dne 23. aprila t. l. o začasni ustavitvi nekaterih pravic »Feniksovih« zavarovancev dopolni, oz. izpremeni v tem smislu, da se ukine do nadaljnjega izplačevanje zapadlih zavarovalnih vsot, moratorij razširi tudi na plačilo škod, obenem pa dovoli »Feniksovim« zavarovancem za plačevanje tekočih premij primerno podaljšanje čakalnega roka brez kvarnih posledic za obstoj zavarovanja;

2. da se izda uredba z zakonsko močjo o tem, da je »Feniksovim« zavarovancem popolnoma zajamčeno neokrnjeno vračilo tekočih premij, vplačanih na vezani račun za slučaj, da sanacija ne bi uspela;

3. da se z vso odločnostjo nadaljujejo in dovrše čim prej diplomatski koraki radi vračila onih inozemskih menic v našo državo, ki tvorijo del premijske rezerve jugoslovanskega »Feniksa«;

4. da se uporabijo pri jugoslovanski filijalki zavarovalnice »Feniks« takoj z vso odločnostjo predpisi uredbe o zmanjšanju režijskih stroškov gospodarskih podjetij od 23. novembra 1934;

5. da se ustanovi v ministrstvu trgovine in industrije posebna komisija, ki se bo bavila samo z vprašanjem in delom radi sanacije »Feniksa« in da se v to komisijo privzamejo tudi zastopniki zavarovancev, ter da se

6. v izvajanju tega načela dovoli tej komisiji popolen in neomejen vpogled v vsa dela dosedanjih komisij ter v vse knjige in listine jugoslovanske filijale zavarovalne družbe »Feniks« in njenih podružnic, kakor tudi, da se javnost periodično brez prikrivanja in olepšavanja obvešča o dejanskem položaju družbe in o napredovanju sanacijske akcije;

7. da se dovrši čim prej in uzakoni z zakonsko uredbo popolen sanacijski plan glede jugoslovanskega portfelja »Feniksa«, upoštevajoč pri tem načelo, da morajo žrtve za sanacijo nositi država in ostale zavarovalne družbe, ki poslujejo v naši državi;

8. da se vse to dovrši vsekakor pred potekom duge moratorijske uredbe, torej pred 28. novembrom t. l., ki se nikakor ne sme podaljšati.

Izvoljen je bil odbor s predsednikom g. Jerasom in podpredsednikom dr. Fettichom na čelu. Sledila je nato krajša, a stvarna debata, v kateri je zlasti dr. Fettich pojasnjeval nekatere zadeve, tičoče se »Feniksa« in dajal odgovore na vprašanja.

Ljubljanska kronika

✝ **Milan Trtnik.** Včeraj zjutraj je mirno v Gospodu zaspal gospod Milan Trtnik, knjigovez v Knjigoveznici jugoslovanske tiskarne. Pokojni Milan je bil zelo blag in dober mladenič, ki je vedno vestno opravljal svojo službo in bil do svojih tovarišev izredno ljubezniv in uslužen. Vsak, kdor ga je poznal, je vzljubil njegovo dobro srce. Svojo težko bolezen, ki ga je mučila celih pet let, je prenašal z zgledno potrpežljivostjo in vdan v voljo božjo, dokler ga ni včeraj zjutraj Bog rešil hudega trpljenja in ga poklical k Sebi po večno plačilo. Na zadnji poti ga bomo spremili danes ob pol 4 popoldne iz hiše žalosti, Poljanski nasip 10, na pokopališče pri Sv. Križu. Naj uživa po prestanem hudem trpljenju večno veselje pri Bogu v nebesih! Hudo prizadetim staršem, bratom, sestram in ostalim sorodnikom naše globoko sožalje!

Nova mala filharmonična dvorana. Prvi koncert v tej lepi in akustični dvorani, ki je izredno primerna za komorne koncerte, bo drevi ob 20. Dvorana ima 150 sedežev in najmanj 120 stojišč, ki so nameščena na petih vzvišenih stopnicah v ozadju dvorane. Pročelje dvorane krasi sedaj že znana slika akademičnega slikarja Saše Šantla, ki nam predstavlja veliko skupino slovenskih skladateljev, ki so bili po večini v najožjem stiku z našo Glasbeno Matico. Dvorana je mnogo večja in udobnejša kot Hubadova dvorana, v kateri so se dosedaj vršili razni intimni koncerti. Prvi otvoritveni koncert izvajajo naši najboljši izvajalci, priznani umetniki, pa tudi Slovenski vokalni kvintet, ki je pri nas daleč naokrog na najboljšem glasu. Spored je naslednji: Jenkovo predigro zaigra godalni orkester pod vodstvom skladatelja L. M. Škerjanca. Nato zapoje Slovenski vokalni kvintet Gallusov madrigal Ascendit Deus. Prof. Lipovšek zaigra parafrazo Po jezeru, ki jo je napisal Anton Foerster, nato pa zapoje Ljudmila Polajnarjeva Ravnikov samospev Pozdrav iz daljave in malo znani Lajovčev samospev Veter veje. V II. delu koncerta nastopi najprej violinist Karlo Rupel ob spremljevanju pianistke Zore Zarnikove ter nam zaigra po 1 Osterčevo, Kogojevo in Škerjančevo skladbo. Slovenski vokalni kvintet zapoje Lajovčev zbor Meglo in narodno pesem Moj očka imajo konjča dva v priredbi dr. Švare. Končno besedo ima zopet godalni orkester Orkestralnega društva in drž. konservatorija, ki nam zaigra Prevorškov Concerto grosso pod osebnim vodstvom skladateljevim. Lep, izbran bogat spored naj se glasi prvi večer v novi dvorani. Predprodaja vstopnic od 15—3 din v knjigarni Glasbene Matice.

Ogenj na Filipovem dvorcu. V podstrešju Filipovega dvorca je v soboto okoli četrt na 11 nenadno izbruhnil požar, ki bi utegnil imeti hujše posledice, da ga ni o pravem času opazil stražnik, ki je poklical gasilce. V gornjem nadstropju stanuje namreč stranka Gärtner, ki si je zvečer zakurila peči. Dimnik peči je tako blizu lesene stene, ki je povrh tega še polnjena s šoto, da se je stena vnela. Že takoj v prvih minutah se je razvil velik plamen. Gasilci so prihiteli z motorno brizgalno in z Magirus-lestvo, po kateri so napeljali cevi. Gasilci so delali izredno naglo, tako da je bil požar kmalu pogašen.

Nedeljski sport

Ljubljana : Gradjanski 0 : 0

Lep uspeh zastopnikov slovenskega nogometa v Zagrebu

Zagreb, 11. oktobra. Za današnji prvenstveni nastop Ljubljane v Zagrebu je vladalo že nekaj dni v vseh športnih krogih veliko zanimanje. Že sama ustanovitev tega kluba in njegov vstop v ligo je pred začetkom liginega tekmovanja dvignila mnogo prahu. Zadnji uspehi Ljubljane, tako v Ljubljani proti belgrajski Jugoslaviji, kakor v Osjeku proti tamkajšnji Slaviji pa so dali slutiti na njeno resno pripravljenost boriti se odločno za čim lepši uspeh v državnem prvenstvu. Na odlično igro Ljubljane so postali pozorni tukajšnji nogometni strokovnjaki in torej ni čudno, da se je zbralo na današnji tekmi kljub dežju do 4000 vnetih gledalcev. Če bi v Zagrebu ne bilo danes tramvajske stavke, bi se število gledalcev iz okolice povečalo nazmanj za 2000.

Priznati pa je treba, da so se gledalci danes proti svoji stari navadi proti gostom iz Ljubljane obnašali lepo. Vsak uspeh Ljubljane so tudi nagradili z živahnim aplavzom, zlasti proti koncu igre, ko so bili Ljubljančani tako rekoč že gospodarji na igrišču.

Moštvi sta nastopili v sledeči postavi:

Gradjanski: Urh, Hügl, Raković, Jutt, Pogačnik, Jazbinšek, Medarić, Pleše, Lešnik, Antolković, Kokotović.

Ljubljana: Logar, Jug, Bertoncelj, Kukanja, Repotočnik, Boncelj, Janežič, Zavrl, Jež, Makovec, Zemljič.

Gradjanski, ki nastopi konec tega meseca veliko turnejo po Srednji Evropi in Angliji, je nastopil v svojimi najboljšimi možmi, s katerimi gre tudi na turnejo. V njem je več državnih reprezentantov, med njimi predvsem zelo dobro znani vratar Urh in desni branilec Hügl. V krilski vrsti niso pokazali Zagrebčani nič posebnega. S to vrsto se v Angliji ne bodo mogli uveljaviti, ker igra zelo raztrgano in ne zna zalagati napada s čistim podajanjem žoge. Najboljši je bil napad z Lešnikom na čelu, ki je proti Liverpoolu zabil toliko golov. Moštvo kot celota se proti igri Ljubljane ni moglo uveljaviti, ker je včasih igralo čisto brez smisla.

Ljubljana, ki se je zavedala svoje težke naloge, je postavila enajstorico, v kateri so vsi storili svojo dolžnost. Predvsem je bil požrtvovalen vratar Logar, ki je ujel mnogo nevarnih strelov. Od branilcev je bil Bertoncelj danes nekoliko manj siguren kot ponavadi, vendar pa v odločilnih trenutkih ni odpovedal. Glavna zasluga na današnjem uspehu pa gre krilski vrsti, v kateri je bil izvrsten Boncelj, ki je bil sploh najboljši mož na polju. Tipični W-sistem z daleč nazaj potegnjenimi zvezami je nudil premalo zaslombo kriloma in srednjemu napadalcu in temu dejstvu je pripisati, da Ljubljana ni zabila nobenega gola. V splošnem je moštvo ugajalo s precizno kombinacijo in dovolj hitro igro, predvsem pa zaradi svoje požrtvovalnosti in volje do zmage.

Kratek potek igre:

Prvi polčas: Začetni udarec ima G., ki preide takoj v napad, vendar dva Lešnikova strela odbije vratar v polje. V 3. min. korner proti L., ki pa ostane neizrabljen. Toda kmalu se Ljubljana znajde in z lepimi kombinacijami preseneti zagrebško publiko. Igra se v polju povsem odprto. Vse do 20. min. se vrstijo napadi na obeh straneh brez večjih zapletljajev. V 23. min. kot proti G. Žogo odbije vratar. Igra postane živahnejša, vendar tudi ostrejša. V 25. min. kot proti L., na težkem terenu se igra precej ležerno. V 30. min. sodnik povsem neupravičeno prisodi prosti strel proti Ljubljani, ker je zaustavil Bertoncelj napadalca G. pred Logarjem. V 33. min. kot proti Ljubljani, ki ga G. zastreli. Sledi incident med igralci. V 42. min. zopet kot proti Ljubljani, ki ga pa obramba pošlje v polje. Vse do konca prvega polčasa ostane nato igra odprta in je rezultat 0:0 realen.

Drugi polčas. Začetni udarec ima Ljubljana, ki takoj energično napade, toda brez uspeha, kajti dobra obramba Gradjanskega se še vedno odlično drži. V 3. minuti se igra pred vratmi Ljubljane. Logar mora večkrat intervenirati. V 8. minuti kot proti Ljubljani, ki ga Bertoncelj odbije v polje. Žogo pošlje pozneje Kukanja zopet v korner. Sledijo nevarni streli na vrata Ljubljane, toda z nekaj sreče so vsi napadi odbili in Ljubljana postane sčasoma gospodar igre. Vendar vsi prodori po obeh krilih Zemliča in Janežiča končajo ob dobri obrambi nasprotnika. Nekoliko pa pomaga k temu tudi sodnik, ki žvižga offside, ki jih ni. V 23. minuti sledita dva kota zaporedoma proti Gradjanskemu, ki pa stanja ne spremenita. V 30. minuti kot proti Ljubljani. Bertoncelj žogo odbije, toda Jutt od Gradjanskega jo vrne pred gol Ljubljane Antolkoviču, ki je sam. Ko pa ta strelja v gol, se Logar vrže na njegove noge in žogo odbije v polje. Sledijo zopet napadi Gradjanskega, ki hoče v naslednji minuti stisniti gol in s tem obe točki obdržati doma. Dvakrat Logar uspešno odbije žogo, ki je bila že skoraj v mreži. Večkrat teče iz vrat in se neustrašeno vrže na žogo pred nasprotnikovimi nogami. Gledalci mu frenetično ploskajo. Proti koncu začne Ljubljana igro zaviačevati s streljanjem v aut. V 44. minuti ima Gradjanski še zadnjo priliko, da vendar zmaga. Na 16 metrski črti dobi Kukanja žogo na roko in sodnik prisodi prosti strel proti Ljubljani. Kokotović pošlje z volleyem žogo čez zid, ki so ga napravili Ljubljančani, v roke Logarja, ki se je dobro postavil. Kmalu nato odžvižga sodnik Nenković iz Kragujevca, ki je bil v splošnem objektiven. Spregledal je nekaj faulov in offsidov na škodo Ljubljančanov.

Neodločen rezultat popolnoma odgovarja poteku igre. V predtekmi sta nastopila **Hašk : BSK. Rezultat 2:1.**

SK Železničar : SK Celje 1 : 0 (0 : 0)

Maribor, 11. oktobra.

V današnji prvenstveni tekmi sta se srečala za naslov podzveznega prvaka SK Železničar in SK Celje. Čeprav se je pričakovalo sigurno zmago domačega moštva, je vendar Železničar to zmago izvojeval šele v zadnji minuti ko so bili že vsi prepričani, da bo tekma ostala neodločena. Tekma je bila izrazita borba za točke, v kateri je imel Železničar znatno premoč. Posebno njegov napad je neprestano ogrožal nasprotnikova vrata, ni pa znal izkoristiti mnogih zrelih situacij. Taktična igra notranjega napadalnega tria Železničarja se danes ni mogla uveljaviti, ker je naletela na dobro razpoloženo celjsko obrambo. Ostali del moštva je bil na običajni višini in je rešil svojo nalogo brez posebnega napora. Od Celjanov se je pričakovalo mnogo več. Razočarali pa so razen obrambe na vsej črti, ker je posebno njihov napad igral zelo visoko ter njegove žoge niso predstavljale nevarnosti za Železničarjevo obrambo, še manj pa za vratarja.

Tekma se je začela z energično potezo obeh nasprotnikov, vendar je Celje kaj kmalu popustilo ter je le tu pa tam prešlo v nasprotno polovico, medtem ko je Železničar stalno prenašal igro pred celjska vrata.

V drugem polčasu je prišla premoč Železničarja še bolj do izraza, vendar brez gola in že se je zdelo, da se bo moral Železničar zadovoljiti samo s pol točke, posebno ker so se Celjani zasidrali pred svojim golom ter branili neodločen rezultat. Ko pa teče zadnja minuta, prisodi sodnik kot proti Celju, katerega Železničar spremeni v gol in zmago. Sodil je dobro in objektivno g. Macuratti.

Pred tekmo je vodstvo Železničarja čestitalo svojemu igralcu Francu Mahajncu, ki je v 150 tekmah branil Železničarjeva vrata. V predtekmi je mladina SK Železničarja premagala mladino Rapida z 2:1. Tekma je bila prvenstvena in pokalna.

V drugem razredu sta se srečali SK Slavija in SK Gradjanski iz Čakovca. aŽnimiva igra se je končala 2:2.

Tekme I. razreda

SK REKA : ŽSK HERMES 3 : 1 (1 : 0)

Na igrišču Reke so morali Šiškarji prepustiti obe točki Vičanom, ki so zmago popolnoma zaslužili, dasiravno so Hermežani skoro dve tretjini igre prevladovali na polju. Zmago Vičanov je predvsem odločila napadalna vrsta, v kateri je ugajal Erman, ki je imel dobre pomagače v obeh zvezah in levem krilu Slanini, dočim na desnem krilu Spreitzer s svojo igro ne spada v to formacijo. Obramba z krilno vrsto je bila defenzivno zelo dobra in tudi radi slabe igre Hermežanovega napada ni imela mnogo posla. Hermes je odpovedal in napadalna vrsta ni izvedla niti ene kombinacijske poteze. Vseh pet napadalcev je delalo na lastno pest in s tako igro ni moglo uspeti. Takoj prve poteze pripadajo Reki in šele v deseti minuti je Erman uspešen. Do drugega polčasa se rezultat ne menja. Takoj v prvi minuti zaokrene Berglez žogo v lasten gol. V naslednjem doseže Slanina iz offsid pozicije tretji gol. Po Brodniku Hermes v 25. minuti zniža rezultat na 3:1, ki se kljub premoči do kraja tekme ne menja. Sodil je g. Cimperman.

SK AMATER : SK SLOVAN 2 : 1 (1 : 0)

Slovan je po slabi igri na lastnem igrišču moral prepustiti obe točki Aamaterju in je s tem ostal na zadnjem mestu brez točke. Trboveljčani so predvedli brzo igro in je posebno ugajal Šušter v obrambi. Sodil je g. Ramovž.

SK KOROTAN, KRANJ : SK OLIMP 4:1 (2:0)

V Kranju je Korotan po kombinacijski igri zasluženo zmagal nad Celjani, kateri so se posluževali taktike prodorov, kar jim pa vsled dobre obrambe domačinov ni uspelo. Sodil je g. Pečar dobro in objektivno.

Tekme II. razreda

GRAFIKA : SLAVIJA 2 : 1 (1 : 1)

Na igrišču Hermesa je Grafika po napeti igri srečno dobila obe točki, ki sta bili do zadnje minute sporni. Grafičarji tudi v tej tekmi niso opravičili svojega slovesa, dočim je Slavija ponovila dobro igro in bi neodločen rezultat popolnoma odgovarjal. Sodil je g. Kušar dobro.

SVOBODA : JADRAN 5 : 2 (3 : 0)

Na Primorju se je odigrala na dokaj slabem terenu tekma, katere rezultat pomeni pravo presenečenje. Svoboda je to pot prav dobro zaigrala in popolnoma pregazila Jadran, ki ni nudil nobenega odpora. Pri svobodi so se odlikovali predvsem Rihter in mladi junior Zajc v napadu, a v obrambi je neprelazen Zemljak. V drugem polčasu je tempo nekoliko popustil in je Jadran uspel, da je zadržal rezultat, ki je obetal po prvem polčasu, da bo katastrofalen. Sodil je g. Betetto prav dobro.

MARS : MLADIKA 9 : 4 (4 : 3)

Na igrišču Mladike so Marsovci po lepi in napeti igri visoko odpravili svojega ne slabega nasprotnika. S tem so se postavili na čelo tabele. Mars je kombinacijsko predvedel igro, s katero bi nesel tudi močnejše protivnike. Sodil je g. Vidic.

KOROTAN : MOSTE 3 : 2 (0 : 2)

V Mostah so morali prepustiti obe točki Korotancem., dasiravno so vodili z dvema goloma. V drugem polčasu, po izključitvi centerfora Korotana, je Korotan zravnal in nato z tretjim golom slavil zasluženo zmago. Sodil je g. Joksič dobro.

KAMNIK : ŠPARTA 8 : 3 (2 : 2)

V Kamniku je morala Sparta po docela enakovredni igri, v kateri je že vodila z 3:2, po krivdi golmana prepustiti obe točki v Kamniku in to z nezasluženo visokim rezultatom. Sodil je g. Kos dobro.

Ostale ligine tekme

Bask : Slavija (Sarajevo) 2:2.

Jugoslavija : Slavija (Osjek) 4:1.

Hajduk (Split) : Concordija (Zagreb) 5:0.

Hazena

Zagreb, 11. oktobra. Hašk : Ptuj 6:0 (3:0). Močna družina je morala podleči Hašku, pri katerem sta se odlikovali zlasti bivši članici Ilirije Omanova in Cimpermanova.

Drobne vesti

Budimpešta, 11. oktobra. AA. Davi ob 9.30 sta zunanji minister Ciano in zvezni avstrijski kancler dr. Schuschnigg skupno z letalom odpotovala iz Budimpešte.

Pariz, 11. oktobra. AA. Prezident Lebrun in njegova gospa sta danes priredila koliso v čast jugoslovanskemu vojnemu ministru generalu Ljubomiru Mariču. Pri kosilu je bilo tudi mnogo drugih uglednih osebnosti.

Nova uprava

Jugosl. lahkoatletske zveze

Zagreb, 11. oktobra. Za današnji izredni občni zbor JLAZ je vladalo v vsej športni javnosti veliko zanimanje, predvsem radi tega, ker je to prvi slučaj, da je ministrstvo razrešilo odbor, odnosno razveljavilo občni zbor tako velike športne zveze, kakor je ravno JLAZ. Današnji občni zbor je pokazal, da je bilo res veliko stvari, ki so nujno zahtevale razčiščenja. **Slovenski klubi,** ki so bili vsi zastopani s svojimi delegati, pa so pri tem igrali važno vlogo. **Izvojevali so si predvsem svojo podzvezo, kar jim bo omogočilo olajšanje dela in tudi zaščito slovenske lahke atletike.** Žal so prišli na tem občnem zboru do izraza tudi osebni spori, ki pa se bodo morali urediti, da bodo tudi lahkoatleti mogli svojim vodjem še dalje zaupati.

V glavnem pa je občni zbor potekel tako-le: Predsednik Veljko Ugrnič otvori občni zbor s čitanjem akta ministra za telesno vzgojo naroda dr. Roglića. Nato pozdravi delegate ministrstva dr. Stevanovića Mesnerja ter zastopnika oblasti inspektorja dr. Kunca. Občni zbor je nato odobril pooblastilo sledečim klubom: Maratonu, Železničarju, Rapidu iz Maribora, Jugoslaviji iz Celja, Slogi, Hašku, Zašku in Maratonu iz Zagreba, BSK-iz Belgrada. Ker je prišlo pri tem do neljubih izrazov na račun ministrstva, je delegat dr. Fritsch v imenu svojega kluba protestiral proti neumestni kritiki.

Nujnost predloga SK Korotana iz Ljubljane, da se briše kazen SK Primorju, se sprejme soglasno. Takoj nato je bil ta predlog v korist Primorja sprejet **in je dobilo tudi Primorje pravico glasovanja.** V debati so se sprejela vsa poročila. Stari odbor je dobil razrešnico do 8. dec. 1935. Nato se je prešlo na volitve. Postavljena je bila samo ena lista, ki je bila soglasno izvoljena. Za predsednika je bil izvoljen dr. Fritsch (Zašk), **za podpredsednike pa** dr. Stevanović, referent ministrstva in dr. Manojlović, za prvega tajnika dr. Marijan, za drugega dr. Dujmušić, za blagajnika Lokar, za tehničnega referenta pa Muhvič. Odborniki: Kratki Marjan, dr. Narančić, dr. Dončević, ing. Lončar, Skujala in Majxner, — dr. Jovanović, Laza Jovanović, Pandurar, Žegarec, Vlacenko (Belgrad), dr. Jetmar, Venutti (Maribor), **Koemur, Kermavner, Sancin Savo, Grinfeld in Campa (Ljubljana).**

Predlog da se vsi novi klubi oproste prvo leto članarine in prvih 10 verifikacij, se spreme. Soglasno je bilo izglasovano, da državno prvenstvo za moštva leta 1936 ni bilo obvezno za vse klube in se mora ustaviti proti njim kazensko postopanje. Predlog Maratona (Maribor), da se podališa termin verificiranja za atlete, ki prestopijo v drug klub v tem kraju za mesec dni, se sprejme. Za štafete se določi, da se odslej vodijo posebni rekordi klubov pri državni reprezentanci. Sprejet je bil predlog Korotana (Ljubljana), **da se ustanovijo tri podzveze v Ljubljani, Belgradu in Zagrebu s širšo avtonomijo, to je, izvršujejo vse posle zveze razen dovolitev mednarodnih tekem in da vodijo veirfikacijske kartoteke.** Tekom enega meseca se morajo sklicati ustanovne skupščine teh podzvez po pravilniku, ki ga bo sestavil novi odbor. Pravico glasovanja imajo na teh skupščinah vsi klubi, ki so člani JLAZ na določenem področju brez ozira na to, ali so poravnali svoje dolžnosti do zveze ali ne. Sprejme se tudi predlog Korotana za znižanje članarine in vseh taks. V tehnični odbor stopijo po 1 član belgrajskega, ljubljanskega in mariborskega odbora. Isto tako za vodstvo ekip, ki nastopajo v inozemstvu. Na predlog Primorja se črta Ilirji dolg 1500 Din. Nato je bil občni zbor zaključen.

Mariborski drobiž

Maribor, 11. oktobra.

»Prva legija«. V gledališču smo imeli sinoči premiero, ki pomenja za Maribor po dolgem času zopet prvovrsten kulturni dogodek. Uprizoritev drame iz jezuitskega življenja »Prva legija« je bila na izredni višini, ki je za mariborsko gledališče nad vse častna. Novi režiser Peter Malec se je z režijo in s svojo igro najlepše uvedel in pokazal, da je za naše gledališče precejšnja pridobitev. Uprizoritev »Prve legije« je bila za Maribor tudi družabni dogodek ter je bilo gledališče skoraj docela razprodano.

Seton Watson skozi Maribor. Včeraj popoldne se je peljal znameniti angleški publicist in prijatelj našega naroda Seton Watson z brzovlakom skozi Maribor. Potoval je v Prago.

Lepa počastitev tovarišev ega jubileja. Najstarejši mariborski izvošček je popularni g. Fr. Vogler, ki je te dni obhajal svoj 70. rojstni dan obenem pa jubilej 40 letnega izvrševanja fijakerske obrti v Mariboru. Vodstvo zadruge prevoznikov in izvoščkov s predsednikom g. Sluga na čelu ter slavljenčevi tovariši so mu priredili v restavraciji Eneršič tovariški večer, ki je nad vse prijetno potekel. Zadruga je izvolila jubilanta za svojega častnega člana ter mu je predsednik g. Sluga izročil častno diplomo.

Čolniček ji je prebil glavo. V Rosnerjevi tekstilni tovarni v Melju se je pripetila huda nesreča, ki je prizadela tkalko Olijo Zadravec. Pri tkalnem stroju se ji je pretrgala nit, pri tem pa je odletel čolniček ter jo zadel z vso močjo v glavo. Povzročil ji je za ušesom veliko in globoko rano, iz katere je močno krvavela. Prepeljali so jo v bolnišnico.

Žeparska in tatinska nadlega. Posestnica Julijana Koležnik iz Brezna je v Mariboru imela včeraj priložnost spoznati nevarnost žeparjev. Ko je kupovala na Glavnem trgu grozdje, ji je tat prerezal jermen na ročni torbici ter jo odnesel. V torbici je imela 300 Din gotovine, zdravila in razne druge predmete, ki jih je nakupila v mestu. — V Tvorniški ulici 26 je vdrl nekdo skozi pripto okno v klelno stanovanje Frančiške Berlizg. Odnesel ji je razno obleko in uro v skupni vrednosti 970 Din. Sumi, da jo je okradel neki kmečki fant, ki se je polikal sumljivo okrog hiše.

Smrt kosi. V Tomšičevi ulici 23 je umrla v starosti 79 let vdova po trgovcu gospa Ivana Lechla. Naj počiva v miru!

»Dobavitelji« mariborskih starinarn v zaporu. Orožnikom v Slovenski Bistrici se je posrečilo prijeti 20-letnega prefriganega tatu in delomrzneža Henrika Leskovarja. Lešnje poletje in jesen je Leskovar izvršil v okolici Slov. Bistrice celo vrsto drznih tatvin. Začel se je specializirati tudi za žepne tatvine ter je v Slov. Bistrici izmaknil železničarju Pečovniku iz žepa srebrno uro, vredno 400 Din in jo še istega dne prodal naprej za 50 Din. Leskovar je kradel vse, najrajc pa obleko, ki jo je nosil potem v Maribor ter jo prodajal starinarjem.

S konjem in kolesljem. Posestniku Mati Hrastinskemu v Vel. Vrgovišču na Hrvatskem je bila ukradena 4000 Din vredna kobila s kolesljem, vrednim 2000 Din. Tat se je odpeljal po cesti v smeri proti Mariboru. Vozilo in konja so še videli v Slovenski Bistrici, potem pa je zmanjkala vsaka sled. Hrastinski se je zatekel na mariborsko policijo, da bi zasledovala tatu, ki se najbrž skriva sedaj v Mariboru.

Nezavesten neznanec v hlevu

Maribor, 11. oktobra.

V hlevu gostilne Podkrižnik v Reki pri Hočah so našli zjutraj v hlapčevi postelji ležečega neznanca, ki je bil nezavesten. Nobeden ga ni poznal, pa tudi niso mogli spraviti ga k zavesti. Velika rana na glavi je kazala, da je bil pobit z nekim topim predmetom. Pozvali so orožnike, katerim se je posrečilo prebuditi nezavestnega, ni pa mogel dati zaradi slabosti nobenega pravega odgovora. Odredili so prevoz v bolnišnico, kjer se je po daljšem času osvestil ter pripovedoval, da je majer Hodnik s Slivniškega Pohorja. Orožniki so kmalu izsledili tudi napadalce, ki so Hodnika pobili. So to 4 mladi od 16 do 20-letni fantje, katerim je Hodnik nekaj grozil, pa so ga zdelali s polenj tako zelo, da je obležal nezavesten. Takega so potem spravili skriva v hlev Podkrižnikove gostilne ter ga tam pustili ležati.

S španskih bojišč

Burgos, 11. oktobra. AA. Havas. Glavni stan uporniške vojske v Valadolidu poroča, da so bele čete v pokrajini Malagi zavzele mestece Manilvo, ki leži 10 km daleč od trdnjave Estepone. Na severnem sektorju pri Sijeligredos so čete sedme divizije, ki prodirajo iz Neval-Perara, prišle v stik s četami generala Varele. Skupno so zavzeli mestece Chojo de Pinares, severovzhodno od Cerovrosa. Konjenica pod poveljstvom polkovnika Monasterija je uničila tudi poslednja gnezda vladne milice v Vili-Macedoni.

Tukajšnja radijska postaja je razglasila, da so bele čete dejansko zavzele vas Tiemblo na fronti pri Avili. Vladne čete so morale zbežati proti Madridu. V kratkem spopadu je bilo ubitih 40 miličnikov. Uporniki so s to zmago dosegli, da poteka sedaj njihova fronta od Naval-Perala vse do Toleda v neprekinjeni črti. Tako se je ustvarila zveza med posameznimi belimi oddelki, ki operirajo zapadno in jugozapadno od Madrida. Na fronti pri Cordobi pomeni zavzetje Ville-Vicioze, ki jo je branilo okrog 2000 komunistov, težak poraz za vladne čete, ki so imele v tej bitki 140 žrtev. Upornikom so prepustile tudi štiri topove.

Tukajšnji radio je snoči ob 23 poročal, da so beli na fronti pri Montori sestrelili tri vladna letala. Beli so zavzeli tudi doberšen del Bilbao-a. Oddelek pod poveljstvom majorja Castenoja, ki je zavzel Almorojo, prodira dalje proti Madridu. Pri San Martinu de Valiglezias je bil odbit napad rdečih čet, ki so skušale na tem mestu prebiti uporniško fronto. Bela križarka Almirante Servero je potopila dva topniška čolna.

*

Madrid, 11. oktobra. AA. Ljudsko sodišče je obsodilo na smrt generala Andalo, generalštabnega majorja Antona Pelicera, podpolkovnika Obeida, generalštabnega kapetana Romera in tri poročnike.

Pariz, 11. oktobra. AA. Ministrski predsednik Blum je v spremstvu notranjega ministra Salengroja odpotoval v Lens, kjer bo na nekem zborovanju imel važen govor.

Rim, 11. oktobra. AA. Italijanska vlada je dovolila povečanje uvoznih kontingentov za neka živila, med drugim za kavo, jajca, perutnino in meso.

Kraljica Marija v Romunijo

Belgrad, 11. oktobra. AA. Romunska kraljica Marija in naša kraljica Marija sta danes odpotovali v Romunijo. Odpeljali sta se ob 8.45 z vlakom z železniške postaje Belgrad—Dunav.

Kralj Karol v Prago

Praga, 11. oktobra. AA. Romunski kralj bo obiskal Češkoslovaško. Zatrjuje se, da bo prišel v Prago med 26. in 30. t. m. Kralj Karol bo tako vrnil obisk češkoslovaškemu prezidentu republike Benešu, ki ga je obiskal meseca junija

Vsemogočnemu je zahotelo cvetja v nebeške vrtove. In utrgal je dozorel cvet! Pri Njem, ki je skrivnosten v svojih načrtih, bomo zopet objeli našega nezabnega, preiskreno ljubljenega sina, brata, svaka in strica

MILANA

ki je danes, dne 11. oktobra 1936, previden s tolažili svete vere, vdano dopolnil voljo Najvišjega. V poslednji zemski domek pri Sv. Križu ga bomo spremili dne 12. oktobra 1936 ob pol štirih iz hiše njegovih ljubečih, Poljanski nasip 10. Sveta maša zadušnica se bo brala v torek, dne 13. oktobra ob 7 zjutraj v cerkvi sv. Nikolaja.

Ljubljana, Slav. Brod, Zidani most, dne 11. oktobra 1936.

Globoko žalujoče rodbine: **Trtnik, Ramovš, Robek, Pantar, Grčman.**

Po avstrijskih železarnah delo mnogokje počiva

Kapfenberg, 1. oktobra.

Kmalu potem, ki prispe vlak iz krasne in bogate koroške četrti nad Celovcem, Št. Vidom, po dolini Krke, kjer je kmetska posest tako negovana, se za Brežami (Friesach) spusti polagoma v avstrijsko »Porurje«. Ob počasni in umazani Muri in Murici ležijo železarski obrati kakor gnide ob usivem lasu. S severnih vrhov Svinskih planin je bil včasih veličasten pogled v to industrijsko dolino, ko je nebo kar žarelo od polno zaposlenih železaren, ki začnejo že pri Judenburgu in segajo skoro tje gori pod Semmering.

Judenburg, Knittelfeld, Donawitz, Kapfenberg, Leoben, to so sama poznana imena, kjer še tudi danes živi veliko slovenskih kovinarjev in rudarjev mogočnega Erzberga. Že samo mimohoden pogled na te železarske centre pove, da delo mnogokje počiva. Tak pogled je žalosten povsod. Avstrija sicer rine dalje. Lesna trgovina celi rane, tujskoprometni lepaki pa kar kriče vabijo ljudstvo v to industrijsko pokopališče.

Izmed dolge vrste podjetij, ki so večinoma last poznane »Alpine« še najbolj obratuje »železarska apoteka« v Kapfenbergu, ki je del svetovne tvrdke »Böhler«. V Kapfenbergu je izdelovalnica specialnih vrst jekla, ki ga izvažajo tudi na Daljni vzhod. V izredno obsežnih železarnah dela do 2600 delavcev, ki predstavljajo prebivalstvo gorskega mesta Kapfenberg, ki pride na okrog 12.000 prebivalcev.

V železarni vladajo nam čisto nepoznane razmere. Takoj se vidi, da je podjetje udarilo ob mizo, stisnilo zobe in šlo na delo za vsako ceno, samo, da bo omogočen obrat. Posebni oddelek ravnateljstva deluje samo na racijonalizaciji, ki naj omogoči malim podjetjem obstoj, da ne utonejo ob konkurenci veletovarn. O kakem protestu tu ni govora. Delavski zaupniki sede za isto mizo z direkcijo in pomagajo podjetju vsestransko, da bi podjetje obstalo, da bi raslo in tvorilo bodočnost.

Izredno visoko stoji kapfenberška železarna glede vzgojnih ureditev kovinarske šole, kjer se vzgajajo strokovnjaki za lastne obrate ter glede socialnih in gospodarsih ustanov za delavstvo. Podjetje je v mestu zgradilo več gostnih hotelov in zaprta kopališča, bolnišnico, otroški vrtec itd. Vsa ta podjetja prinašajo tovarni veliko delavskega denarja zopet nazaj. Ta del je bil zgrajen potem, ko so bile v tovarni dovršene investicije, pred zavarovanjem obstoja podjetja je bilo vse to nemogoče, kajti zanemarjanje podjetja v svrho komodnosti, je po izjavi obratnega vodje nesmiselno igračkanje z življenjsko eksistenco tisočev delavstva. Kako nepojmljivo je za naše razmere, ko vidimo, kako delavec sam prinese dokaz, kako se ta ali ta obrat lahko poceni. To je mogoče samo tam, kjer je volja do dela in prospeha tako močna, kot je že v Avstriji.

Ako pogledamo s te perspektive na naše slovenske železarne, vidimo prepad, ki mora izginiti, če hočemo obstati in postati močni. Protestna zborovanja, ki jih tu ne poznajo več, se morajo spremeniti v složno sodelovanje s podjetjem — to je prvi pogoj, četudi potem vsa politika propade.

A. Kuhar.

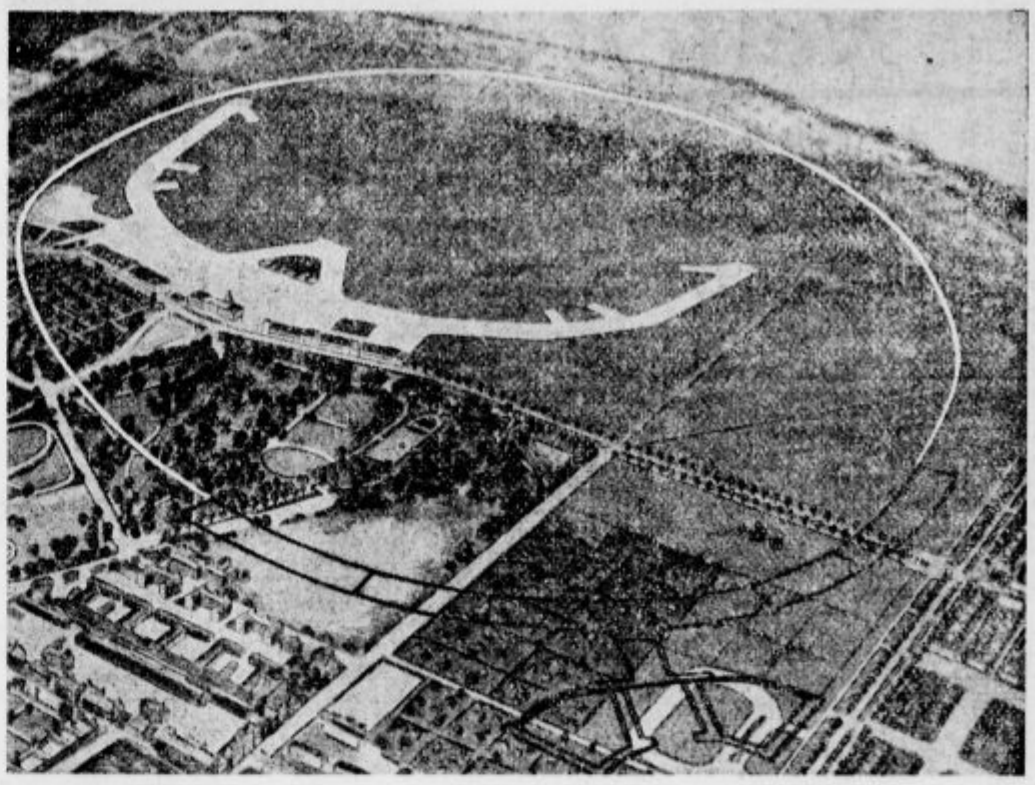

Največje letališče na svetu bo dobil Berlin. Naša slika nam kaže načrt bodočega letališča. Vrisana elipsa označuje meje novega letališča. Temne črte v ospredju označujejo prostor, kjer bodo stale potrebne zgradbe. Levo zgoraj vidimo sedanja letališka poslopja.

Drobne koroške novice

Celovec, 11. oktobra (telefonsko). Obletnico plebiscita so letos na Koroškem praznovali z mnogo manjšim poletom, kot prejšnja leta. Priprave so bile velike. Oblasti so izdale nalog, da naj se proslava opravi po vseh šolah, nadalje po vseh občinah, v večjem obsegu pa po mestih, kjer naj sodelujejo patrijotična društva, miličniki, vojska ter predstavniki oblasti. Na programu so bili govori, polaganje vencev in pohodi. Dejansko pa je bila proslava silno skromna, nekako brez veselja. Porazno je vplivalo na razpoloženje tako oblasti kakor ljudstva dejstvo, da je zvezni kancler včeraj stresel z ramami, tako da so odleteli iz vlade in bodo seveda izleteli v kratkem tudi iz vseh državnih ustanov in iz državne uprave zastopniki Heimwehra. Še bolj porazno pa je vplivalo na razpoloženje dejstvo, da je zvezna vlada razpustila heimwehrovske organizacije, ki morajo ravno plebiscitni dan uporabiti za to, da zaprejo svoje pisarne, likvidirajo svoje račune in predajo svoje orožje zakoniti oblasti. Mesto plebiscitnih pohodov je bilo torej samo veliko pevešenih glav tistih fašističnih mogotcev, ki so še pred malo časa strahovali ulico in podeželje ter strahopetnih obrazov, ki so bili živa priča notranje preplašenosti pred bodočnostjo. 16 letnica plebiscita bo na Koroškem nosila izrazit pečat heimwehrovske polomije in bo bržkone za vedno ostala tista obletnica, pri kateri so Slovenci imeli najbolj mir. Sicer pa je tudi sneg dodal svoje, da tevtonsko navdušenje ne bi moglo priti do pravega izraza, četudi bi še ne bilo dekreta o odlaganju orožja in uniform heimwehrovskega društva.

Slovenci so obletnico plebiscita obhajali v svojih srcih, kjer je znova zažarelo upanje, da večna pravičnost, ki se za vsak greh storjen nad narodom, maščuje že na tem svetu, ne bo dopustila, da bi bil poteptan narod, ki je brez oklevanja v vsej svoji težki zgodovini bil zvest Bogu in njegovemu zakonu.

»Slovenski narod na Koroškem bo stal,« tako spodbuja »Koroški Slovenec« svoje ljudstvo. Stal bo dotlej, dokler bo varoval poštenje in značajnost, ljubezen in pravico. Teh temeljev narodne zavesti mu ne more nikdo vzeti, razen če sam v to privoli. Privolil pa ne bo, dokler stojijo po njegovi zemlji božji hrami, prosvetni in zadružni domovi in dokler bodo po kmetskih domovih živeli ljudje, vneti za dobro in blago na tem koščku zemlje.«

Prostovoljni darovi za nakup zračnih letal se s posebnimi proglasi vrhovnega poveljnika avstrijske vojske generala Zehnerja pobirajo tudi med koroškimi Slovenci. To pa z gotovim pritiskom. Če se spominjamo, je bil eden poglavitnih udarnikov nemške plebiscitne propagande pred 16. leti ta, da avstrijska republika nikoli ne bo imela stoječe armade, nikdar ne obvezne vojaške službe, medtem, ko onstran Karavank, so dejali takrat... Mednarodnopravno to dejstvo še ni izčrpano. Izčrpali ga bomo, kadar pride za to ugoden trenutek. Na to naj ne pozabijo oni, ki med koroškimi Slovenci pobirajo prispevke za oborožitev vojske in utrditev karavanske meje.

Potres so čutili minulo soboto po vsem južnem delu Koroške. Sunki so bili tako močni, da so se ponekod porušili dimniki in so se pojavile tudi razpoke v zidovju. Škode po dobljenih vesteh iz slovenskih krajev Koroške niso napravile nobene.

V Bistrici v Rožu je Heimwehr zbral vse stranke oziroma pristaše bivših strank ter jih pozval na skupno borbo proti Slovencem. Njegovi pozivi so imeli ta uspeh, da so si podali roko še tako hudi politični nasprotniki, kajti na Koroškem velja stari preizkušeni zakon, da je vedno vse na fronti, kadar gre za pobijanje slovenstva. Tudi Bistrica je pokazala, da ni izjema. Sicer pa slišimo iz vseh krajev slovenske Koroške, da se pod vodstvom Heimwehra snuje enotna protislovenska fronta, v katero stopajo vsi Nemci in nemčurji, naj bodo socialdemokrati, liberalci ali krščanski socialci.

Grof Thurn Valsassina, znani koroški rojak in vodja Heimwehra v Pliberku, ki se je lani prav posebno izkazal, ko je na javnem zborovanju zahteval polne pravice za slovensko narodno manjšino in tudi sicer uživa med Slovenci mnogo zaupanja, je bil imenovan za vrhovnega voditelja državne organizacije avstrijske mladine. Koroški Slovenci upajo, da bo s tega odločujočega mesta grof Thurn sedaj lažje vplival na to, da se njegovi nazori o pravicah slovenske narodne manjšine, nazori, ki se krijejo tudi s krščanskimi načeli, od državne uprave brezpogojno izpeljejo.

Dve učiteljski spremembi. Šolski vodja v Vovbrah Valter Maklin je premeščen v Celovec, šolski vodja na Djekšah Albert Plantev pa v istem činu v Melviče.

Poveljnik koroške divizije je z dekretom zveznega predsednika postal generalni major Berger, po svojem dosedanjem delovanju znan kot nadzornik državne varnostne službe. S 1. oktobrom so odšli tudi iz slovenske Koroške prvi vojaški rekruti po 15 letih, odkar postoji država. Slišali smo, da so se marsikateri, ki so svoje dni dali glas Avstriji samo iz razloga »ker se otrokom ne bo treba v Avstriji po kasarnah potepati«, kesali za svoje takratno narodno izdajstvo. Skupno število potrjenih in vpoklicanih rekrutov v vsej državi znaša 15.000.

Primorske novice

Alojzijevišče v Gorici zaprto

Vrhovni nadzornik prosvete v Julijski krajini je z dekretom z dne 1. oktobra t. l. št. 645 odredil, da se mora Alojzijevišče z dnevom dekreta zapreti in s tem zaključiti svoje delovanje. Dekret navaja med razlogi za ta drastičen ukrep, »da se je zavod nahajal v zelo težkem denarnem položaju, da nima nobenih pogojev za nadaljnji neovirani obstoj in da vsled tega tudi ne more več izpolnjevati svoje v pravilih označene naloge.« Tako je baje zavod podlegel težkim dolgovom in ni več mogel odgovarjati svojim obveznostim, ko so ga številni upniki zadnje čase terjali za izplačilo dolgov. S tako negotovimi denarnimi sredstvi ni bil torej samo ogrožen nadaljnji ohstoj zavoda, ampak je tudi zelo trpel ugled tega vzgajališča, česar državna oblast, ki nosi odgovornost za delovanje prosvetnih zavodov že z ozirom na prestiž fašističnega režima, ne more dopustiti. To so oficielni razlogi za razpust tega edinega še obstoječega malega semenišča, ki je vzgojilo nešteto slovenskih intelektualcev v Gorici in ki je še do nedavnih časov ostalo kolikor toliko pod vodstvom slovenskih duhovnikov. Z zatvoritvijo Alojzijevišča izgine torej še zadnja sled o nekdaj tako cvetočih slovenskih vzgojnih zavodih na Goriškem.

Goriška dobi moderno telef. mrežo

Fašistična vlada se je odločila, da z velikimi denarnimi sredstvi modernizira in spopolni vse telefonsko omrežje v Julijski krajini. Na podlagi vladnega razpisa bodo ustanovljene štiri velike pokrajinske centrale s sedeži v Gorici, Tolminu, Ajdovščini in Idriji. Nadalje bodo postavljene telefonske postaje v vseh okrajnih sedežih goriške prefekture, po številu 23. Vsaka postaja bo imela tudi javno govorilnico in dva telefonska aparata, od katerih bo eden predvsem na razpolago za državne, strankine in vojaške razgovore. Vrhtega bo poštno ministrstvo instaliralo še 30 nadaljnjih telefonskih postaj v območju zgoraj imenovanih štirih velikih central. Te telefonske postaje bodo lahko sprejele vsaka vsaj 400 telefonskih abonentov. Na podlagi tega novega načrta bo dobila torej vsa Goriška najpopolnejše avtomatsko telefonsko omrežje, za katerega bo treba novih vodov v izmeri 422 km.

Margotti odlikovan

Tržaški listi poročajo iz Gorice, da je italijanski kralj na predlog zunanjega ministra odlikoval goriškega nadškofa Karla Margottija z redom sv. Mavricija in sv. Lazarja I. razreda z lento v zahvalo za nadškofove velike zasluge, ki jih je imel za Italijo v raznih diplomatskih misijah.

Zalostna statistika

»Il Popolo di Trieste« poroča, da je balilska organizacija zaključila statistiko o številu vpisanih članov in članic za goriško pokrajino. Iz objavljene statistike izhaja, da je vpisanih v organizacijo **Balil** 12.965 članov, v organizacijo **Piccolo Italiane** 11.777, v organizacijo **Avanguardistov** 3720, v organizacijo **mladih Italijank** 2421. Skupno znaša torej članstvo mladinske fašistične organizacije 30.883, kar pomeni napredek za 15% v primeru s članstvom lanskega leta. Goriški komitat, kakor fašisti ta kraj imenujejo, pride torej v splošnem seznamu vseh komitatov italijanskega kraljestva po številu svojega članstva na 25. mesto. Fašistični tisk čestita stranki na tako sijajno uspelem propagandnem delu, ki obeta, da bo v prihodnjem letu še bolj napredovalo.

Granata iz svetovne vojne je dne 6. oktobra v Kranici pri gori Sv. Gabrijela ubila 24 letnega Jožefa Čadeža, doma iz Solkana. Hotel je z nekim svojim sodelavcem demontirati granato, ki pa je nepričakovano eksplodirala in slovenskega mladeniča raztrgala.

*

Primarija goriške bolnice usmiljenih bratov dr. Volfganga Weinlechnerja so pokopali z veliko udeležbo Goričanov in okoličanov. Pokojni primarij je užival vsled svojega ljubeznivega in narodnostno nepristranskega ponašanja velik ugled tudi med Slovenci, ki jih je sam visoko cenil. Pogrebne obrede je opravil predstojnik zavoda don Jožef Jug.

V Trstu sta napredovala dva nekdanja Slovenca inženjerja Bruno Berlam in Gvido Šuligoj, oba višja inšpektorja pri pristaniški oblasti. Imenovana sta bila za generalna inspektorja. Tržaški listi to napredovanje beležijo z veliko zadovoljnostjo, kar v zadostni meri označuje tudi njihove zasluge za napredek fašizma v Trstu.

15 let robije. V Pazinu se je pred posebnim sodiščem za zaščito države končala sodna razprava proti štirim fantom, ki so bili lani dne 18. avgusta v Ukotičih aretirani zaradi prepevanja hrvaških pesmi in ker so baje tudi vzklikali »Živela Jugoslavija!« Denuncirani so bili policijskim oblastem po hrvatskih renegatih, katerih imena so na razpolago. Med njimi so se odlikovali posebno štirje, ki so vsi hrvatskega rodu in ki so na sodišču najbolj obremenilno izpovedali proti osumljencem. Pred sodiščem so se zagovarjali naslednji štirje fantje: 20 letni Mate Dobrilovič, ki je dobil 6 let robije, 20 letni Rajmund Rafaelič, ki je dobil 5 let robije, 26 letni Petar Jacin, ki je bil obsojen na 2 leti robije, ter končno Petar Ukotič, rojen leta 1909, ki je bil obsojen na 2 leti robije. Poleg tega so bili imenovani še obsojeni na plačilo denarne globe v znesku 18.000 lir.

Iz Vršice. Pred nekaj časa so objavili tržaški listi kratko vest naslednje vsebine: Kmet Pietro Belion, sin Matije, star 51 let, doma iz Trevignana di Campagna (Treviso), prebivajoč v Vojščici št. 3, je javil italijanskim orožnikom, da so v noči od 24. na 25. septembra neznani ljudje vdrli v njegov vinograd ter mu na vandaličen način porezali veliko trt, grozdje pa poteptali. Iz te kratke vesti sledi, da so se torej v Vojščici, kjer še pred petnajstimi leti ni bilo nobenega Italijana, sedaj že naselili kolonisti iz notranjosti Italije. Vest nadalje žarko prikazuje, kakšni so odnošaji med italijanskimi priseljenci in domačim prebivalstvom, ker je označeno dejanje bržkone le izraz skrajne razjarjenosti domačega ljudstva proti razlaščanju domačinov v korist italijanskim priseljencem. Mogoče pa je tudi, da je napad samo izmišljen in da bo služil imenovani priseljencu za to, da zaprosi od fašističnih oblasti za pomoč, kar bi seveda takoj sprožilo policijsko in sodno postopanje proti mnogokateremu domačinu.

Aretacije po Julijskih krajih. Tržaški listi javljajo, da je imela tajna policija OVRA v zadnjem času veliko posla, ker je morala po vsej Italiji aretirati večje število ljudi. Tako poročajo listi, da je bilo v Turinu aretiranih 30 delavcev, v Milanu večje število delavcev in razumnikov, v Comu zopet več delavcev in to na podlagi stroge preiskave po vseh tovarnah. Tudi nekaj uradnikov je bilo prepeljanih v zapore. Po vsej Julijski krajini pa je bilo pretekli teden na podlagi podatkov tržaških listov aretiranih vsega skupaj 150 oseb italijanske in slovanske narodnosti, med njimi tudi znani odvetnik Giaquinto in ing. Fano. Medtem ko je OVRA zaposlena z aretacijami političnega značaja, so dobili voditelji fašistične stranke strog nalog od vrhovnega vodstva, naj nadzirajo trgovce in obrtnike, da ne bi zviševail cene svojim izdelkom oziroma življenjskim potrebščinam. V tržaških listih beremo dolge vrste imen trgovcev in obrtnikov, ki so bili vsled navijanja cen obsojeni, ki jim je bila odvzeta tudi strankina legitimacija in ki se jim je zagrozilo, da jim bo v ponovnem primeru takoj odvzeta obrt.

Zakaj naši zavodi propadajo. »Istra« poroča iz Malega Lušinja, da je bila likvidirana tamkajšnja Malološinjska posojilnica. V Lošinju so nekdaj pred leti obstojale cvetoče zadruge, predvsem Hrvatska kreditna zadruga in italijanska kmečka posojilnica, ki je bila podružnica poreške centrale. Italijanska posojilnica je vsled slabega vodstva takoj propadla, hrvatska posojilnica pa je še nekaj let kolikor toliko životarila. Fašistična stranka se je iz nacionalnih razlogov potrudila, da reši italijanski zavod s tem, da uniči hrvatskega. To se je sedaj zgodilo, kajti z dekretom prefekta je bila sedanja uprava posojilnice odstavljena in je bil imenovan komisar v osebi prof. Polickega. Posojilnica je razpuščena na podlagi zakona iz leta 1932, ki prepoveduje, da bi se na enem in istem kraju nahajala dva zavoda z istim delokrogom. Vlada je ukazala, da se morata obe posojilnici združiti, tako da stari hrvatski zavod s tem prehaja popolnoma v roke Italijanov.

Ipavčeva župa polaga račun

Maribor, 11. oktobra.

Po 17 mesecih se je sinoči zopet vršil občni zbor Ipavčeve pevske župe v Mariboru. Letos se je zavlekel zaradi tega, ker je bil preložen tudi občni zbor državne pevske zveze, po pravilih se pa župni zbor vrši mesec dni pred zveznim. Zborovanje, ki se je vršilo v prostorih Glasbene Matice ter je bilo dobro obiskano, je otvoril in vodil predsednik prof. Vasilij Mirk. Zelo izčrpno je poročal o poslovanju župe v pretekli sezoni marljivi tajnik Ludvik Gračner. Delovanje je bilo v lanskem letu izredno živhano. Sprejeta so bila v članstvo tri nova pevska društva in sicer Glasbeno društvo v Gornji Radgoni, pevsko društvo »Hum« v Laškem in pevski odsek »Nanosa« v Mariboru. Župa je sodelovala s svojimi pevskimi zbori pri 11 velikih pevskih in narodnih prireditvah tako v Mariboru in izven Maribora. Največja župna prireditev je bila Jenkova proslava v narodnem gledališču. Glavni uspeh prizadevanja v tem poslovnem letu pa je bil pevovodski tečaj, ki se je vršil od 3. do 8. avgusta pod vodstvom prof. Druzoviča ter je dal lepe uspehe. — Blagajniško poročilo, ki prikazuje zadovoljivo gospodarsko stanje, je podal blagajnik Lukša, zborovodja Horvat pa je poročal o stanju skladb, ki jih ima župa 345 in o skupnih nastopih moških zborov. Ravnatelj Hrastelj je opozarjal, da bi bila pri skupnih nastopih na vsak način potrebna poprejšnja priprava, ne pa, kakor dosedaj, enostaven poziv k nastopu, ker potem petje nikoli ne more biti skladno. Pri volitvah so bili izvoljeni: predsednik prof. Vasilij Mirk, podpredsednik Vinko Živko (Slov. Bistrica), tajnik Ludvik Gračner, namestnik Franjo Mordej, blagajnik Joško Likša, namestnik Andjel Gombač, arhivar Anton Jagodič, namestnica Rozmanova, zborovodji Albin Horvat, Jan. Ev. Gašparič, odborniki ravnatelj Fr. Hrastelj (Maribor), nadučitelj v. p. Vinko Šerona (Ptuj), uradnik Martin Drugovič (Celje). Nadzorstvo Arnuš, Vokač, Babič.

Modernizacija ceste Maribor-Št. Ilj-državna meja

Maribor, 11. oktobra.

Na tehničnem oddelku okrajnega načelstva se je vršila včeraj še tretja licitacija za modernizacijo državne ceste Maribor-Št. Ilj-državna meja. Udeležili so se je štirje interesenti. Dela je izdražila zopet mariborska tvrdka ing. Ubald Nassinbeni za vsoto 3,622.000 din, na katero je ponudila 1.1 odstotek popusta. Cesta bo betonirana z asfaltno prevleko. Zaradi pomanjkanja sredstev se del ceste od Maribora do Pesnice ne bo tlakoval. Dela morajo biti končana v 14 mesecih. Upati je, da bo ministrstvo tretjo licitacijo odobrilo.

✚

Knjigoveznica Jugoslovanske tiskarne v Ljubljani
javlja žalostno vest, da je umrl po dolgi, težki bolezni njen marljivi in zvesti sodelavec, gospod

MILAN TRTNIK
knjigovez

Pogreb pokojnika bo v ponedeljek, dne 12. oktobra 1936 ob pol štirih popoldne iz hiše žalosti Poljanski nasip št. 10 na pokopališče k Sv. Križu.

Blagopokojnika bomo ohranili v lepem spominu!

Ljubljana, dne 10. oktobra 1936.

LJUDSKA POSOJILNICA V LJUBLJANI
registrovana zadr. z neomejeno zavezo
Miklošičeva cesta štev. 6
(v lastni palači)
obrestuje hranilne vloge po najugodnejši obrestni meri.
Nove vloge, vsak čas razpoložljive, obrestuje po 3%.

Izdaja konsorcij »Ponedeljskega Slovenca«. Zastopnik Miha Krek. Urejuje Ciril Kočevar. Tiska Jugoslovanska tiskarna. Zastopnik: K. Čeč.